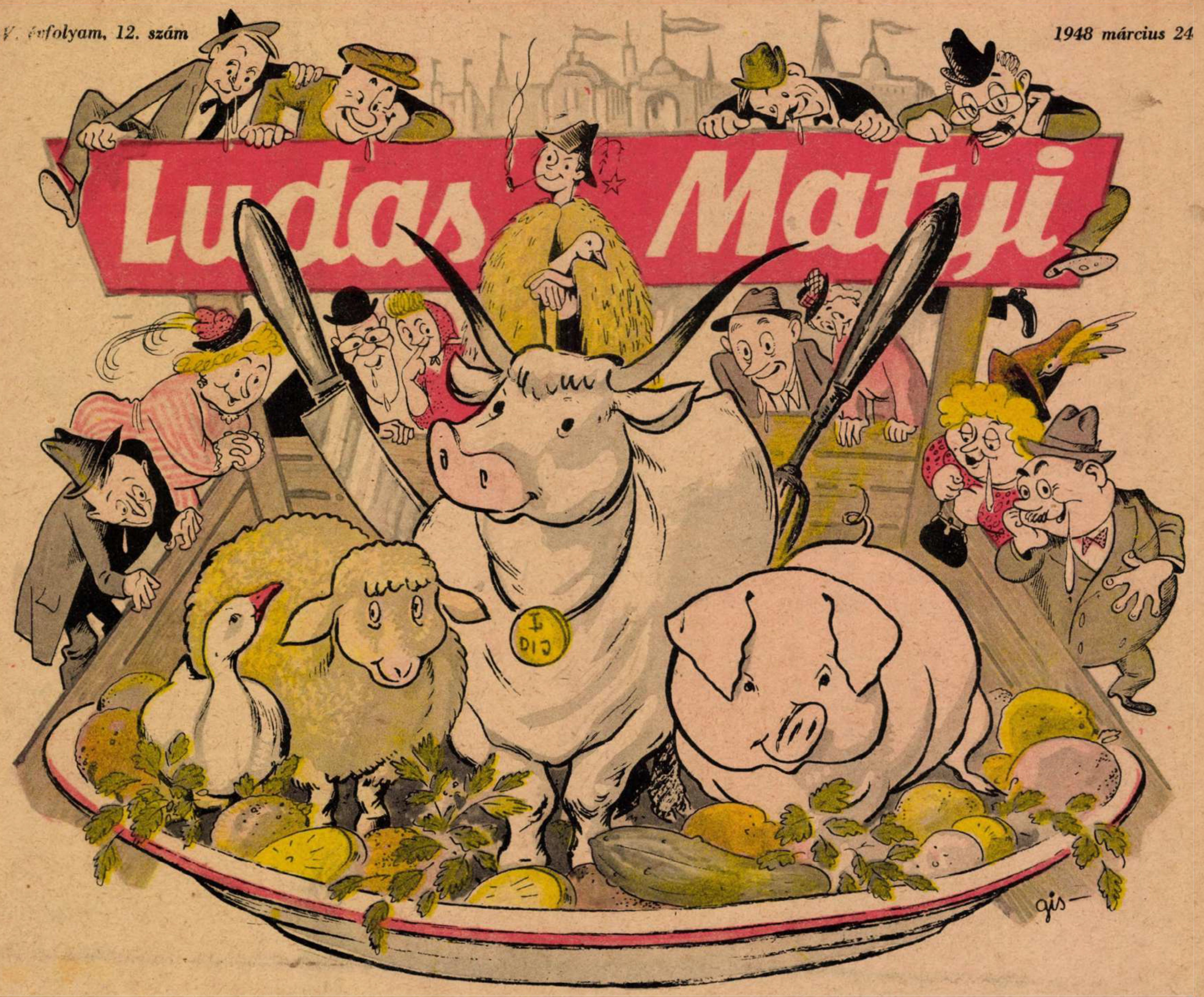
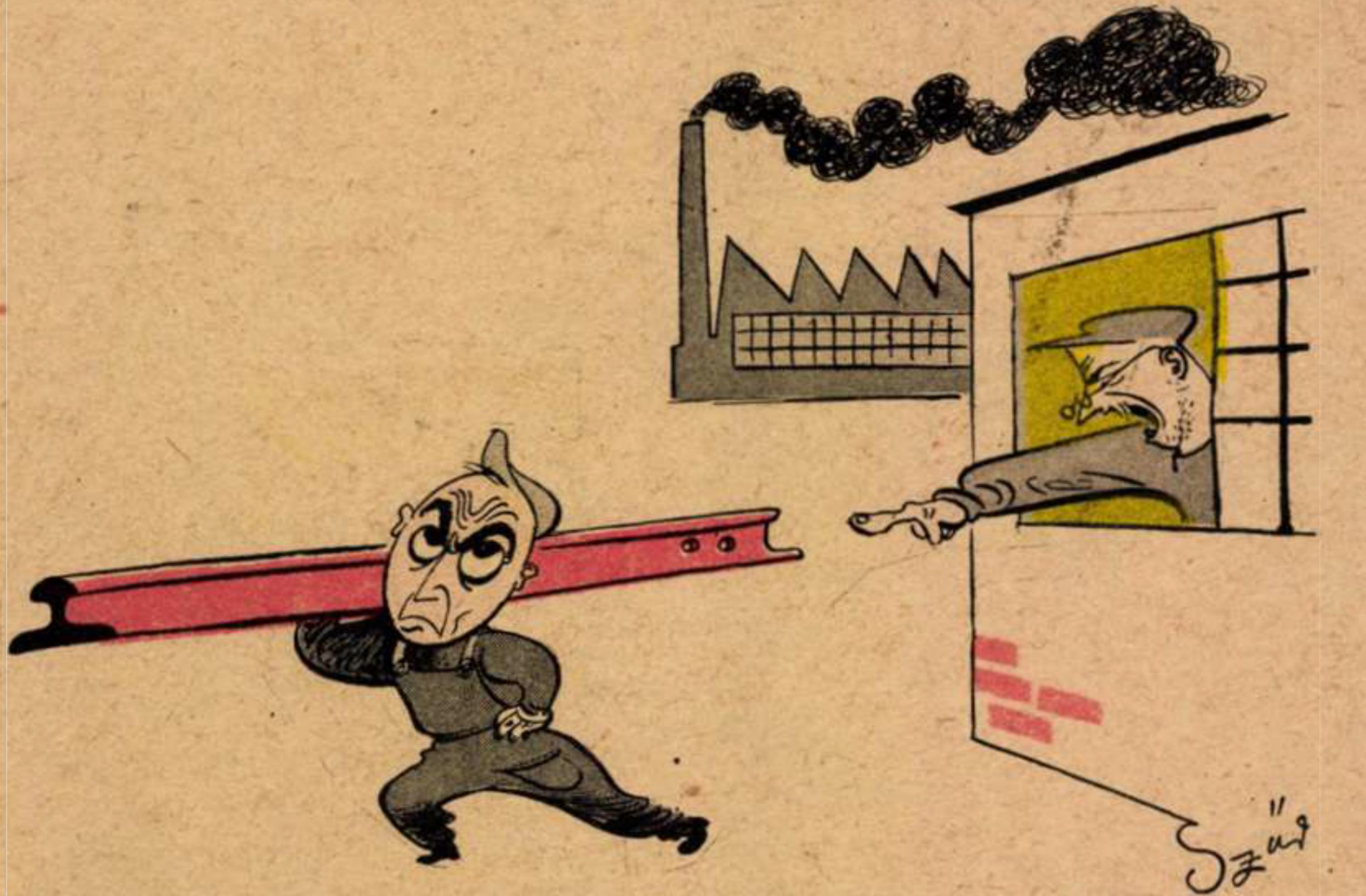
8 oldal
70 fillér
IV. évfolyam, 12. szám
1948 március 24

Ahogy a pesti ember a tenyészállatvásárt látja

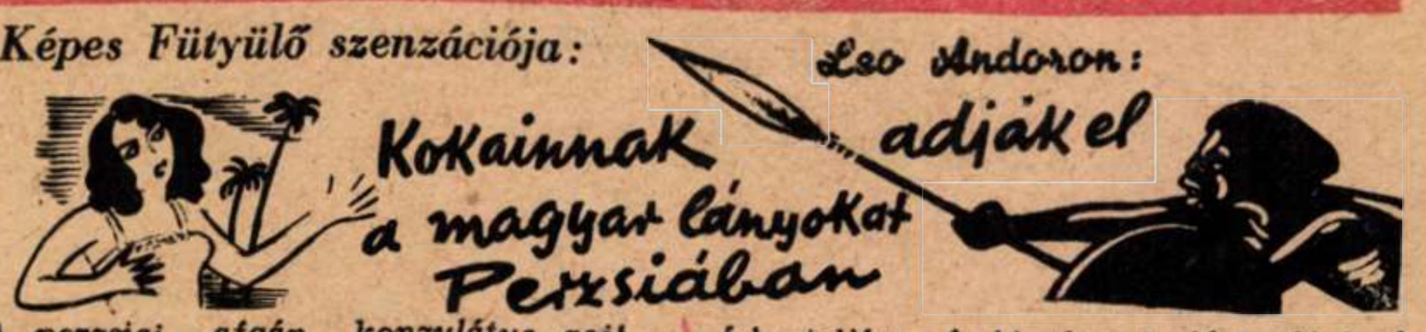
Nem lehet félrevezetni

Művezető: Szedlák, én látom, hogy maga megint totózik a munkaidő alatt!

A Képes Fütyülő szenzációja:

A perzsiai afgán konzulátus rejtjeles ópiumbarlangjaiban már hetek óta félelmetes titokzatossággal folyik a házikínvallatás a gyönyörű arabs táncosnő tragikusan végződött szerelmi hattyúdalának démoni körülményei után.

A fülledt sikátorok buja légkörében párductestű asszonyok kúsznak a rulettklubok felé, hangtalan sötét árnyak suhannak a tikkadt éjszakában és senki nem tudja, hogy miről van szó voltaképen.

Alább közlünk néhány részletet ezekből a dolgokból.

A kelepce torkában

Idő: nyolcvanas évek dereka. Színhely: Kolozsvár, egy becsületes megkopaszodott táblabíró családi villájának ebédlője. Izléssel összeválogatott butorok, almárium, cserépkályha.

A pianinónál fantasztikus szépségű meztelen táncosnő rágja a körmét.

— Margit! — szólt rá a nagyanyja. — Ne rágd a körmöd!

A gyönyörű meztelen táncosnő tökéletes lábai buján kalimpálnak, érzéki fiatal szája kéjesen vonaglik.

— Nem baj, nagyanyó! — kacag erotikusan. — En mégis Seyss-Inquart szeretője leszek!...

Es a bokacsattogtató, hetyke csendőrtisztek tovább félemlítik a lakosságot...

A mocsár felböfög

Ki ez a lány? Mi ez a lány?

A marosmenti nagyváros kegyetlen kis Pompadourja először Bécsben bukkant fel utoljára. A kis francia idegenlégionáriust már megunta, pénze fogytán van, amikor egy féktelen orgia alkalmával magára vonja Judenkomissar SS Hauptsturmoberführer Ortsgruppenadjutant Emil Seemann, segédszanitéc figyelmét.

Emil Seemann élet és halál ura s a kolozsvári táblabíró meztelen lánya tudja, hogy a kokaint csak jegyre adják...

A halálkuvik éjfélt üt

A teheráni Linkelstrasse fényüzően berendezett perzsa lokáljának, a „Vénuscomb"-nak közepére egy tökéletes kis romház van titokban építve. Bent a romházban aztán folyik a pezsgő és csak egy-egy morfiumos halálsikoly töri meg néha a méregdrága arabs táncosnők vakító meztelenségét.

A gyönyörű csupasz Margit egy afgán leánykereskedővel keringőzik.

— Fraülein, bitte — sugja a megszédült, villogófülű afgán, — be kell vallanom, hogy én nem vagyok leánykereskedő, ezt csak a külvilág számára találtam ki fedő foglalkozásnak... Oui, Margitchen!... En bőrdíszműves vagyok!...

A meztelen szépleány nem válaszol, csak összekacsint a sarokban guggoló Gestapóval, aki ártatlan arccal savanyúcukrot szopogat. A savanyúcukorba beépitett fényképezőgép halkan kattan a szájában...

Es a Svarc-rubintoknak másnapra örökre nyoma vész...

*

Ez Matuska Szilveszter rövid salzburgi szereplésének igaz története...

Kishont Ferenc

Reménytelen szerelem

Nidossy testvér regényes életrajza

1940: Tyúkszemirtó

1944: Emberirtó

1948: Pechje irtó

Pubika orhosszal lemaradt

A centenárium alkalmával a szülőotthonok között versengés indult: az az újszülött, aki a március 15-ére virradó éjjel elsőnek látja meg a napvilágot, megkapja a centenáriumi csecsemő büszke címét, valamint keresztapának közéletünk valamely kiválóságát.

A egyik hétfői lap szerint Gyimesi Sanyika volt a boldog és szerencsés újszülött, a másik délelőtti bulvárlap szerint viszont Jánosik Sanyika 60 teljes másodperccel előbb haladt át a célkarikán.

Az izgalmas vita ügyében megkérdeztük az ismert sportszakértőt, aki az alábbi felvilágosítást adta:

— A célbírák távolléte következtében sem a tizenkétóra 1, sem a 12 óra 2 perces eredmény nem hitelesíthető. A kérdést csak egy módon lehet eldönteni: a két csecsemő célbíró jelenlétében ismételje meg a versenyt.

Irónök egymást közt avagy *Visszafelé az úton*

— Hogy haladsz az új regényeddel, drágám?

— Ó, még csak most fogtam hozzá. Éppen csak, hogy elkészültem a befejezéssel.

Mindenki a magáét tudja

Kacsirek Dezsővel veszekszik a felesége.

— Amióta a feleséged vagyok, négy év alatt tizet öregedtem — mondja az asszony. — Idegbajom van már, mert valósággal az idegeimre mentél.

— Az semmi — replikázik Kacsirek. — Nekem, amióta elvettelek, látási zavaraim vannak...

— Hogyhogy? — hökken meg az asszony.

— Zavar a látásod.

Beszélgetés egy rómaiparti csónakházban

— Nem, Oszi, evezni nem mehetünk kettesben, legalábbis az eljegyzésünkig nem.

Egyszerű megoldás

— Külsőleg a feleségem nem valami csinos. De ha ismernéd belsőleg...

— Fordíttasd ki a nagyságos asszonyt, aztán majd megnézem.

Egy nagy könyvsiker margójára

— Azt hiszem, az Új ember kovácsát mindenki olvasta Pesten.

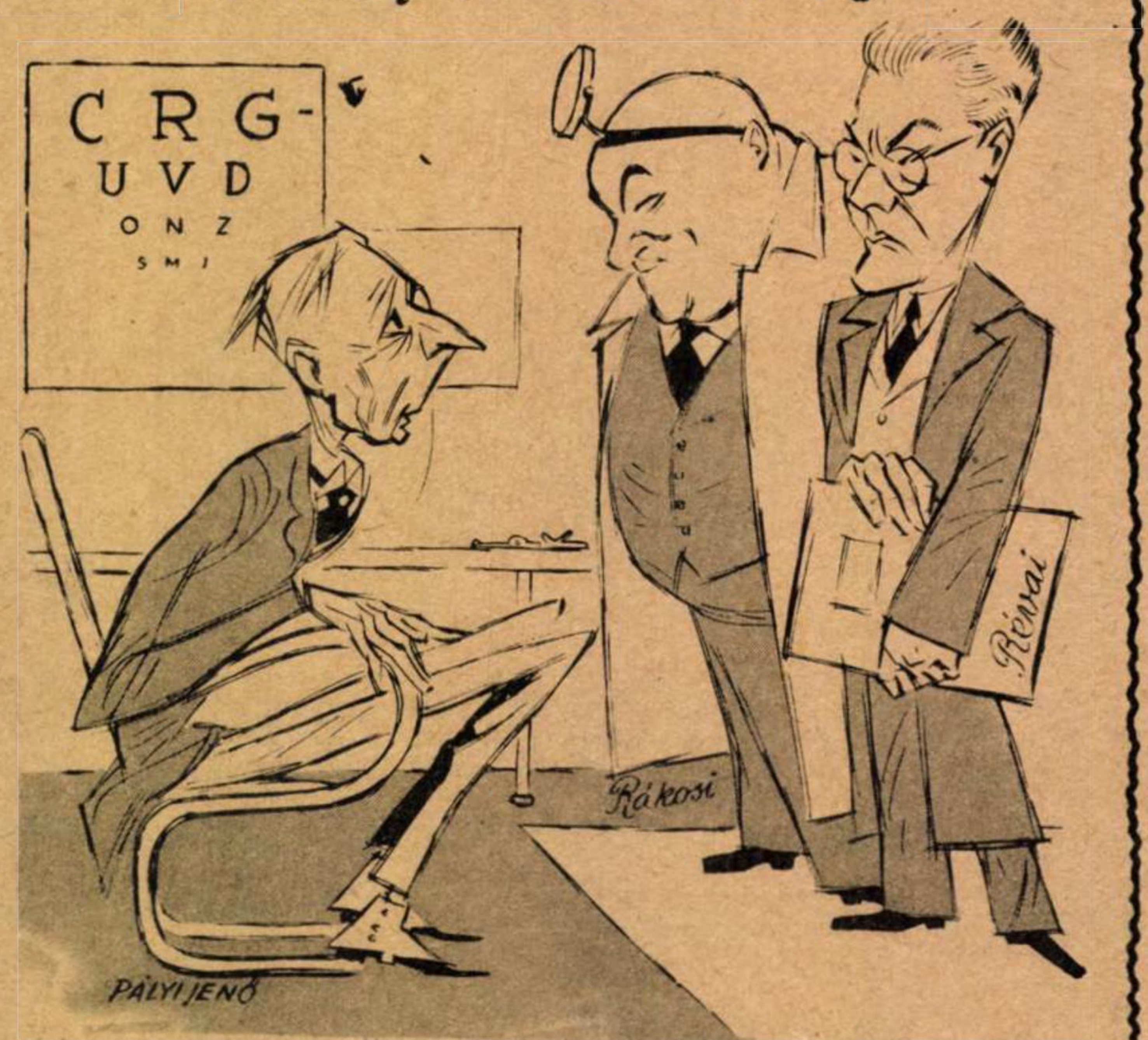
— Csak az Új Ember olvasói nem.

Száz éve már...

Az amerikai nagytőke zsoldjában szervezkedő új szentszövetség korában nem érdektelen idézni a szabadságharc idejében közszájon forgó „Pecsovics-hiszekegy"-et:

Hiszek egy Császárban, a mindenható Atyában, bankoknak és lutriknak teremtőjében. Hiszek a Kamarillában, az ő tudtán kívül született fiában, ki fogantaték Metternichtől, szenvedett a barikádok alatt; megköveztetéк, meghala és nyugdíjaztata. Szálla alá a poklokra, méltó helyére; egy estén a Bugból megszalada, felméne Tirolba, üle a Császárnak jobbjára, onnan lészen eljövendő ráncbaszedni a magyarokat. Hiszek a reakcióban, hiszek egy közönséges császári birodalomban, a gazemberek közti egyetértésben, bűneinknek megjutalmazásában, a bürokrácia megjutalmazásában és az örök sötétségben. Amen.

Reakczy Jóska szembaja

— Mi a panasza?

— Ha a jövőmre gondolok, főorvos úr, könnyezik a szemem...

A világ legtermékenyebb költője

(Nem vicc!)

Megjelent szerkesztőségünkben egy jóképű, középkorú bajuszos férfi.

— Misik János költő vagyok — mutatkozott be. — Írjanak rólam valamit!

És átnyujtotta legújabb verskötetét.

— Hányadik kötete ez már? — kérdeztük a költőt.

— Tízezer verset írtam eddig — felelte szerényen.

— Tízezret? — hökkentünk meg.

— Igen — felelte még szerényebben. — De ebből e g y nem sikerült egész jól...

A nyolcadik világcsoda

— Mi baja van ennek a gyereknek?

— Az anyja, amikor nászúton volt Olaszországban, megcsodálta a pisai ferde tornyot.

Az új Bánk bán

TIBORC: Bánk ban, Nagyúr, nekem már földet adtak,
Nőm s gyermekim nem ellátatlanok,
Merániak hazánkban nincsenek,
Király-problémád szintén tárgytalan,
Engedd meg, hogy kilépjek a darabból,
S intézd magad családi ügyedet.

Hová?

A tojás Pestre érkezett,
Hotelbe szállt, ez nem talány,
S reggel, mikor sétálni ment,
Megkérdezte a szobalány:
„Mit mondjunk, hogyha keresik?"
S a tojás ezt felelte rá:
„Ha keresnek, csak mondja meg,
Hogy elmentem a pult alá."

PÉLDÁZAT

egyes jobboldali lapok vezércikkeiről.

— Szörnyű nő a feleségem — panaszkodk Gugyerák. — Reggel elkezd beszélni és éjfélig nem hagyja abba.

— És miről beszél? — kérdi résztvevően Mangán.

— Ne adj Isten, hogy elárulná.

Peches betörő

— A fene egye meg, vagy teljesen sötét van, vagy fordítva kötöttem fel az álarcomat.

Illusztrált ujsághír

Megfigyelés alá veszik a gyanus nőket.

Üzleti beszélgetés

Mars: Halló, ott USA? Kaphatnék valami előleget?

A nagyoké a pálma

PÉLDÁZAT

arról, hogy szeretnék-e a Marshall-terv országai, ha olyan viszonyok lennének náluk, mint Amerikában.

Gugyerák bemegy a fehérneműkereskedésbe.

— Egy inget kérek — mondja.

— Jó lesz olyan, amilyen rajtam van? — kérdi a kereskedő.

Gugyerák alaposan megnézi az inget, csak aztán válaszol:

— Nem. Tisztábbat kérek.

Vidéki Thalia

— Direktor úr vegye tudomásul, ha az előadás megkezdéséig nem kapjuk meg a gázsinkat, nyilt színpadon parázs tüntetést és hallatlan botrányt fogunk rendezni.

— Az ötlet remek, gyerekek, de nem várnátok holnapig, amig erről az attrakcióról kinyomatom az új plakátot?

Gergely Miklós:

A mi kis városunk

A Körúton sétáltunk a feleségemmel. A feleségem egyszere felhorkant.

— Ott sorbaállnak valamiért! — mondta izgatottan.

— Na és? — kérdeztem én egykedvűen.

— Te hülye vagy fiam — mondta a feleségem inkább tárgyilagosan, mint haragosan. — Ki tudja, mit adnak!

A sor végén egy nylonharisnyás nő állt, a feleségem hozzálépett:

— Mit adnak itt nagyságos asszony?

— Sejtelmem sincs róla — felelte a nylonharisnyás. — Én is csak úgy ideálltam.

— Taktikázik — sziszegte a fülembe a feleségem. — Féltékeny a dög. Álljunk csak ide.

És sorbaálltunk.

— Ne idegeskedj, Dezső — csillapított a feleségem. — Egy órán belül sorrakerülünk.

Ekkor egy platinaszőke nő lépett hozzám:

— Mit osztanak itt, tisztelt úr?

— Mi köze hozzá! — dörrent rá a feleségem. — Szemtelen perszóna, mindenki látta, hogy csak most jött és már tudni akarja! Álljon sorba!

Mögöttünk is álltak már vagy ötvenen.

— Látod? — mondta sugárzó arccal a feleségem. — Ugye érdemes volt sorbaállni? Nézd, mennyien állnak már mögöttünk!

Egy idős hölgy meglökött hátulról:

— Mit tolakszik? Nem is értem, némelyik ember milyen, biztosan nem is tudja, mit osztanak, csak áll itten a sorba, elveszi más elől a helyet!

— Maga tudja, mit osztanak? — kérdeztem reménykedve.

— Tudja a fene — felelte dölyfösen. — De nekem mindegy, én nem vagyok olyan válogatós, mint maga!

Mondott volna még csúnyábbakat is, de akkor szerencsére odaértünk az ajtóhoz.

— Mit lehet kapni? — kérdezte a feleségem mohón a boltostól.

— Érckoporsót, a legdíszesebb kivitelben — felelte a boltos előzékenyen. — Milyen méretben tetszik?

Ijedten néztem körül. Csakugyan szép választék volt koporsókból.

— Dehát ezek mind koporsót akarnak venni? — mutattam meghökkenve a tömegre.

— Tudja a fene, mit akarnak — legyintett a boltos. — Eddig még egy

se vett. A segédem festette az ajtót, előbb csak egy páran álltak meg, most már vagy kétszázan vannak, de nem értem mi ütött hozzájuk, egyiknek se kell koporsó!

— Hm — mondtam a feleségemnek — fel kellene világositani a többieket is.

— Hogyisne — mondta mérgesen a feleségem. — Nincs protekció! Tudja meg mindenki, amikor sorrakerül...

Az öthatalmi szerződés

— Az urak a kommunizmus behatolása ellen védekeznek?
— Igen.
— Akkor ne fáradjanak tovább, mert már benn vagyok.

Szerelmi bizonyiték

— És honnan olyan biztos maga benne, hogy annyira imádja a felesége?

— Honnan? Például a harmadik gyerekünkre rá sem tud nézni, mert nem biztos benne, hogy tőlem van.

Hosszú szoknya a divat

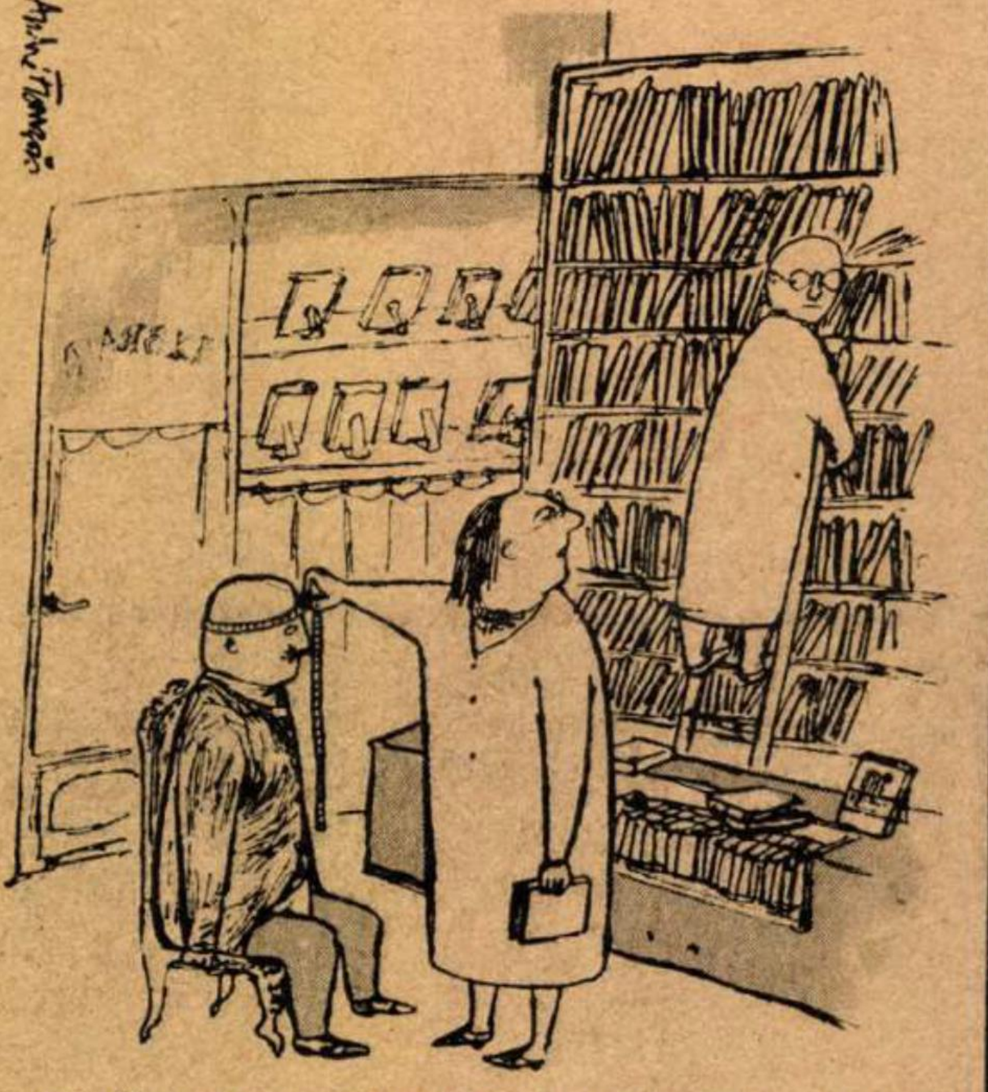
Azt mondja Kelemen a feleségének:

— Jó lenne fiacskám, ha minden reggel járkálnál egy kicsit idehaza az új szoknyádban.

— Megbolondultál? Mi a csodának?

— Mert ez az új szobalány nem söpör rendesen.

Modern kölcsönkönytárban

— Negyven centi. Valami könnyű szórakoztatót az úrnak.

Huszonöt új költőállomás falun

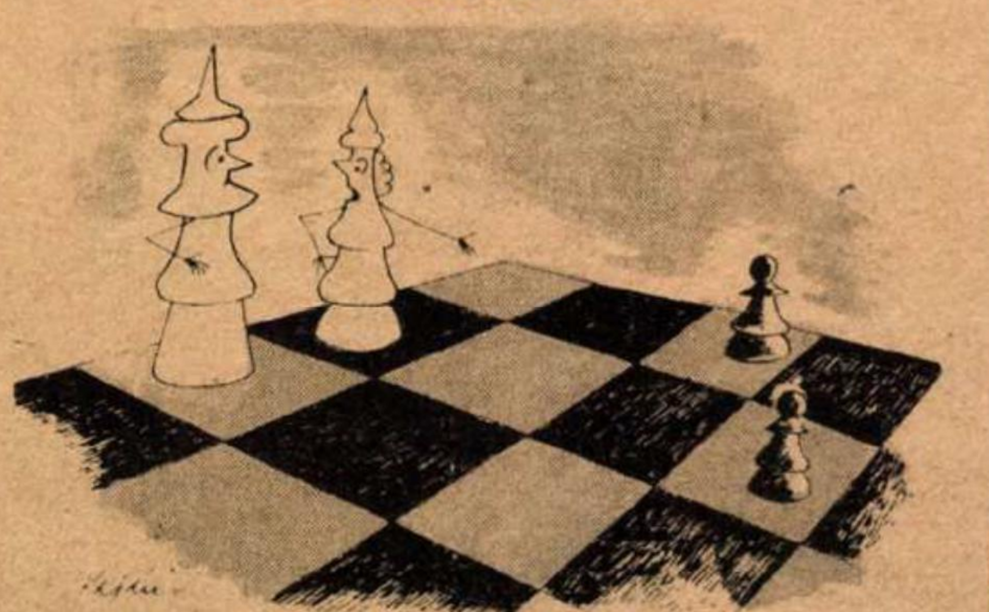
A menyecske: Idenézzenek költő urak, így kell ezt csinálni!

A Földközi-tengeren

— Csak szavazzatok nyugodtan, gyerekek, nincs mitől félnetek.

SAKKROVATUNK

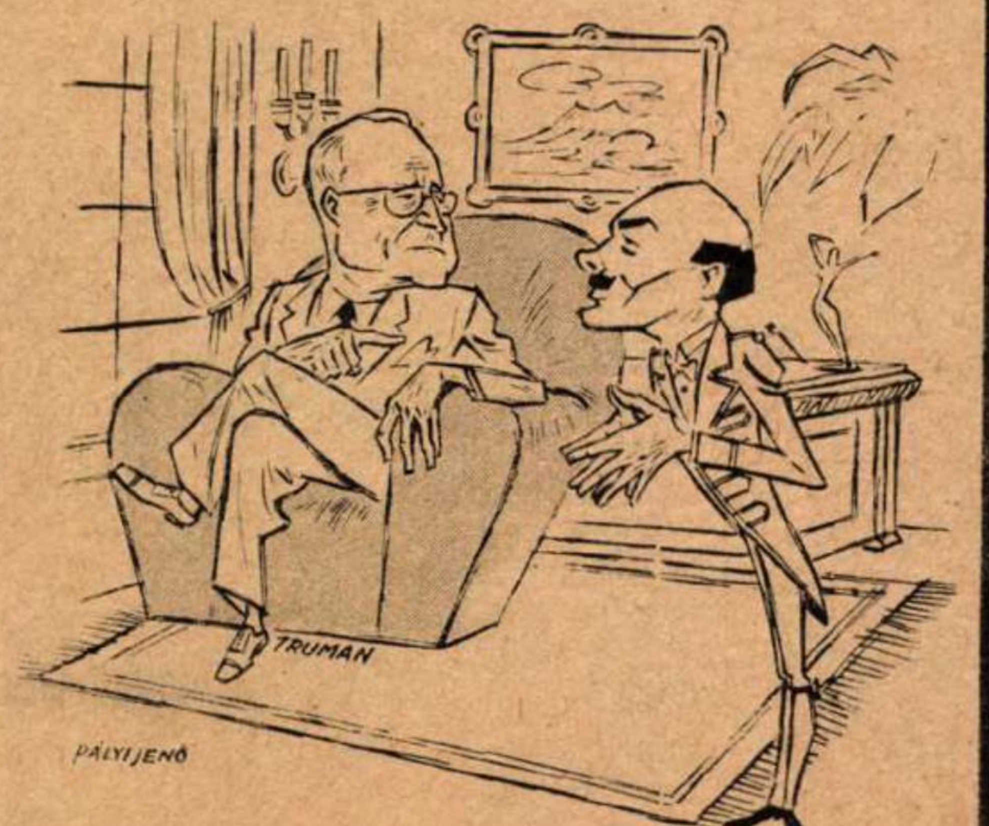
— Alfréd, ha ennyit macerálsz, én Isten bizony odalépek egy paraszt elé.

Német tudósokat csempésznek Délamerikába

— Nézd, Pedróka, mit hoztam neked!

A tökéletes lakáj

Truman: Idefigyeljen, barátom, nálam jól kell takarítani. Naponta ki kell seperni a kommunistákat, kiporolni az antifasisztákat és megtisztogatni a pártját a demokrata elemektől.

Attlee: Meg lesz elégedve, Sir. Mindig nagy urakat szolgáltam ki.

Érdemrend és vidéke

Mint ismeretes, a centenáriumi ünnepségek során írókat és ujságírókat is kitüntettek s nem élnénk Pesten, ha az ünnepélyes aktus alkalmából nem született volna kellőszámú humoros anekdóta. Néhányat a jobbak közül összeszedtünk és átnyujtjuk az olvasónak.

1. Valami oka biztos van...

Az ismert színházi kritikus a magyar-bolgár kulturális kapcsolatok terén végzett munkájáért kapott érdemrendet, amin többen elámultak, mert ezirányú tevékenysége — hogy úgymondjuk — nem elég közismert. Maga az ünnepelt elmélázva jegyezte meg:

— Úgy látszik, megtudták rólam, hogy tíz évvel ezelőtt egyszer két hétig Várnában nyaraltam...

2. Precíz megfogalmazás.

Az egyik ünnepelt késve érkezett. Izgatottan és tömören így érdeklődött a miniszterelnökség altisztjénél:

— Itt kapni kérem jelvényt?...

3. Szerkesztők, ha találkoznak.

Antalffy Gyula, a Kis Ujság szerkesztője így ugratta Lestyán Sándort, a Friss Ujság felelős szerkesztőjét:

— A mi lapunknál több a kitüntetett.

— A mienknél meg a példányszám — mondta Lestyán.

4. Mindenkit érhet baleset.

A rendkívül szorgalmas írót és színpadi szerzőt már úgy agyondekorálták, hogy ki se látszik a kitüntetésekből. Egyik kollégája így jellemezte az esetet:

— Már nem mer kilépni az utcára, mert fél, hogy a fejére esik egy jelvény...

Zergetoll

Kedvenc belvárosi kocsmám a zergetollas kalapok víg találkozóhelye. Minden este vaddisznósörtés, vadászjelvényes hetyke kalpagok rajai árasztják el a fogasokat. Az egyik zergetollas kalap tulajdonosa megállít:

— Hallotta, megint mit csinált a Szovjet? Az Északi Sarkon felrobbantotta a jéghegyeket! Ezért nem volt tél. Rászabadították a hideget az amerikai szárazföldre! Mit szól hozzá?

Elfog a düh.

— Idefigyeljen, Zergém — mondom neki —, mégis csak a világ legnagyobb hatalma a Szovjet lehet, ha erre képes! Ha hatalmában áll, hogy megváltoztassa a természet rendjét!

A zergetollas bólogat, keserűen elhúzza a száját:

— Hát akkor nem ők csinálták!

Balassa János

Ebben maradunk

A fiatal banktisztviselő albérleti szobát néz a Bazilika környékén. Csinos fiatal lány nyit ajtót.

— A szoba miatt? Rögtön küldöm a mamát, — szól és elszalad.

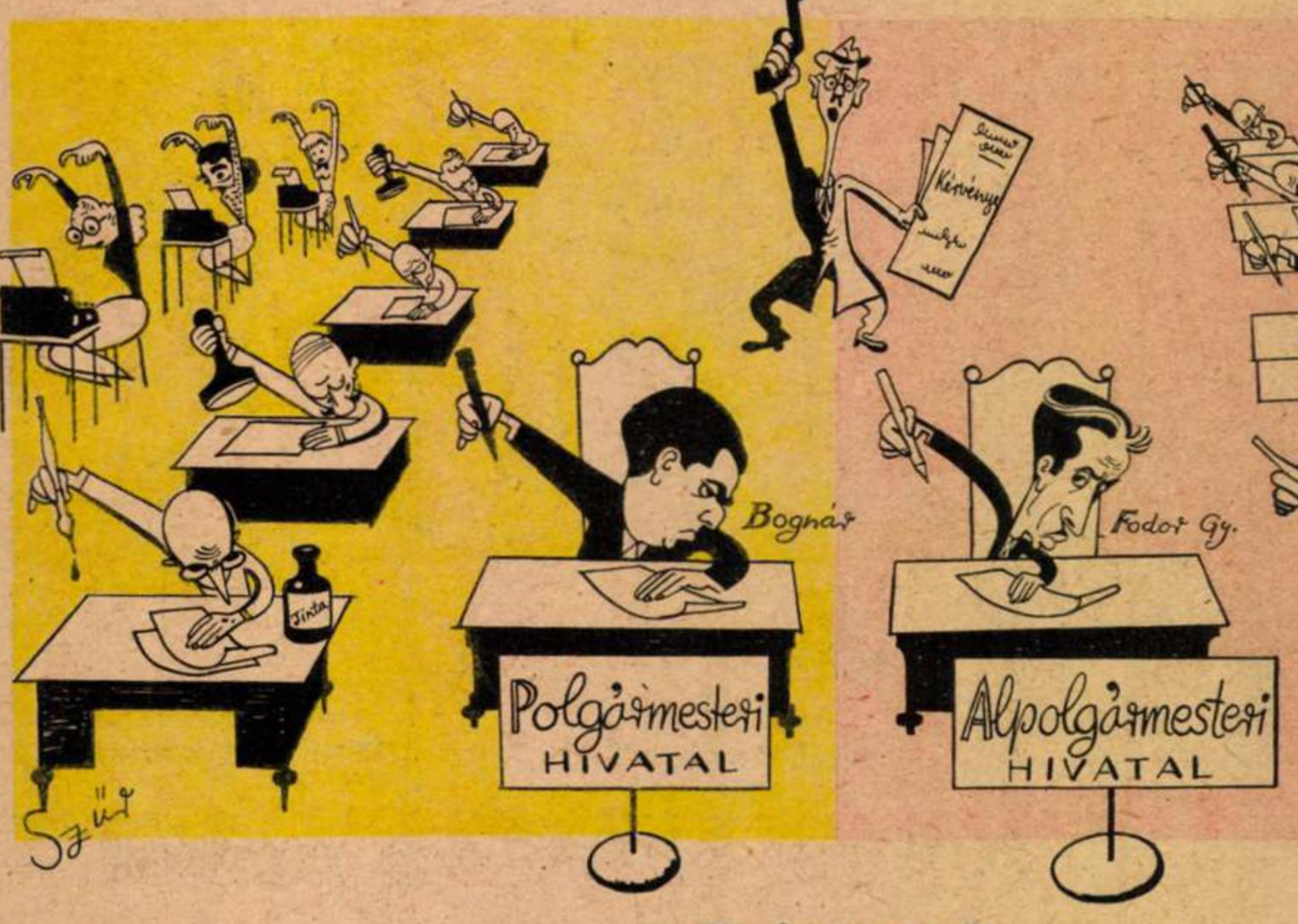
A mama jön, megtekintik a szobát és megalkusznak.

— Csak egy kikötésem van, uram. Nőismerősöket nem fogadhat a lakásban.

— Nem? Miért?

— Mert itt van a lányom.

Indul a közigazgatási munkaverseny a polgármesteri és az alpolgármesteri hivatal között

— Vigyázz, kesz, rajt!

Darvas Szilárd:

Előhang az amerikai elnökválasztáshoz abból az alkalomból, hogy Truman minden adódollárból 79 centet fegyverkezésre költ

Truman Harry szemlesütve
megjátssza a szentet,
s egy dollárból fegyverre költ
hetvenkilenc centet,
ez egy híján nyolcvan lenne,
előleg a vészre,
huszonegy jut boldogságra
meg a kapupénzre.

Elnök uram, mi füstölög
ott a síkon távol,
talán bizony a sok bizon
atombombát tárol,
csekket ír a Truman alá,
de hogyisne írna,
szegény Marshall tervikéjét
boldog isten bírja.

Egy dollárból huszonegy cent,
a guba hogy eljár,
röpköd, mint a cserebogár,
sárga cserebogár,
sej, huszonegy, fatális szám,
te meg babám szedjed:
Truman bácsit úgy kivágják,
mint a huszonegyet.

PÉLDÁZAT

arról, hogy mi van egyes jobboldalipolitikusok beszédei mögött.

Havlicsek Gedeon, az öreg műértő bemegy a képkereskedésbe.

— Valami jó pikáns képet szeretnék — mondja.

A kereskedő diszkréten a szájára teszi a mutatóujját és óvatosan szétnézve, az üzlet hátsó részébe vezeti Havlicseket, ahol függönnyel eltakarva áll egy hatalmas kép. Jobbra-balra tekintgetve elhúzza a kép elől a függönyt. Havlicsek mohón veti szemét a képre, de aztán meglepetve hőköl hátra. A kép egy autót ábrázol.

— Megőrült? — kérdi a kereskedőtől. — Ez magának pikáns?

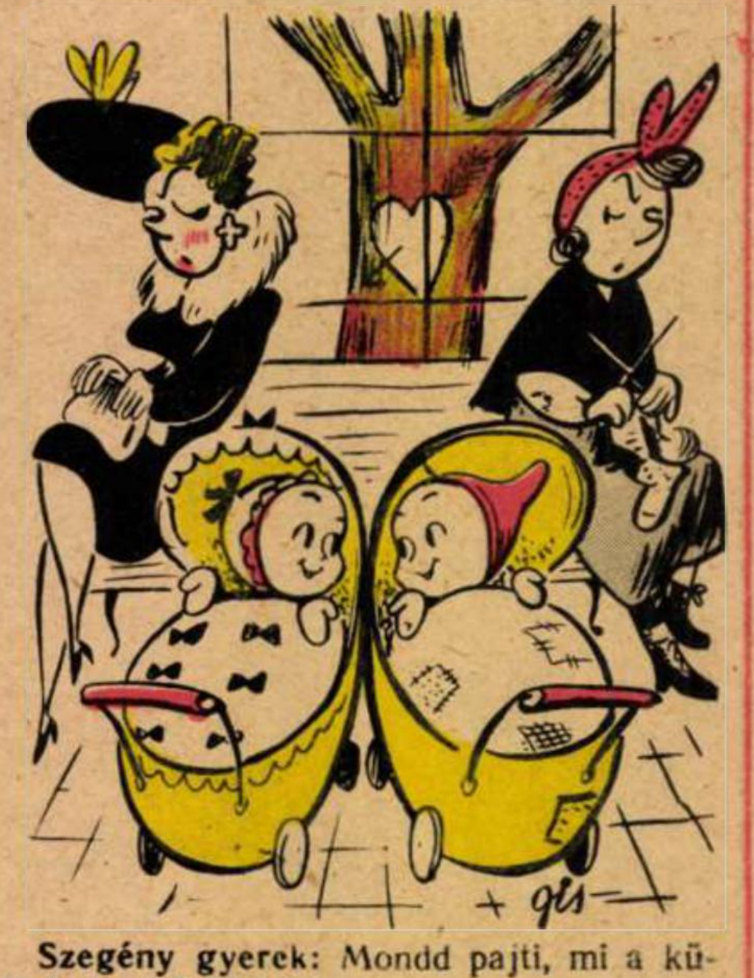
— De még milyen! — feleli a kereskedő a nyelvével csettintve. — Van magának sejtelme ,hogy mi történik ebben az autóban?

Razzia az eszpresszóban

— Nagysád, maga már nyolc órája ül itt tétlenül!

— Na látja, nyomozó úr, hogy múlik itt az idő.

Szegény gyerek: Mondd pajti, mi a különbség köztünk?

Gazdag gyerek: A szüleink . . .

Külföldi fiatalok segitenek felépiteni a Duna-Tisza csatornát

Amerikai ujságiró: Helyes, szaktársak, osszuk be a munkát, az albán ás, a jugoszláv csákányoz, a román talicskázik, a görög lapátol, én pedig megtáviratozom Amerikába, hogy nem igaz.

Taszajtó Nagy Gergely esete az erdőhivatali igazgatóval

— Minek örülsz mán megint, te Gergely?

— Én ne örülnék, te böszme? Nagy urat vittem én tegnap a szekeremen!

— Oszt kaptál-e érte valamit?

— Én nem, inkább csak a családom, az öregapámtul visszafelé. Az úgy vót te, hogy hajtok tennap délután az országúton, hát csak megállít egy olyan városiforma úr. Aszongya: „Mondja csak bátyám, errefelé van Diószeg?" Mondok errefelé hát. Kérdi: „Osztán menynyire innen?" Mondok hát innen úgy egy óra járás. Tyű az istállóját, mondja erre, a bizony sok egy kicsint, nem venne fel a kocsijára? Mondok mér ne venném? Mer én megismertem az ipszét a kellemetes kappanhangjárul, az erdőigazgató vót a városbul, aki az őszön rá akart mászni a község erdejire, oszt amikor bementem hozzá, úgy kirúgott, hogy elcsudálkoztam, dehát nem teszen az egy őtést se. Kibánt velem cefetül az igaz, de abszolút emberhez nem illik a bosszúállás, ha fel akar űlni a szekérre, hát csak űljön fel, mondtam, viszem én szívesen, ha csak a kell magának. No, felcsámpázott a szekérre, én meg oda az ostorral a lovak közé, hadd lássa, hogy kivel van dóga. Útközbe igen szívessen elbeszélgettünk. Így ment ez vagy másfélóra hoszszat, akkor az erdőigazgató úr egyszercsak elkezdi nézegetni az óráját, pislog szaporán, hogy aszongya: „Nem tévedett kend, amikor aszonta, hogy egy órányira van Diószeg, hiszen mán letelt az egy óra." Mondok hegyesen, minek néz éngem az úr, nem szoktam én tévedni, egy óra járásra volt az akkor, mint egy krajcár. Aszongya ijedten: „Nem is azér mondom, mán félre ne értse, csak azt mondja meg, hogy most mennyire lehet Diószeg?" Mondok menynyire, hát vagy két és fél órányira. Aszongya, ne bolondozzon mán hallja, hogy lehet két és fél órányira, mikor másfél órával ezelőtt aszonta, hogy egy órányira van? Mondok úgy erdőigazgató uram, hogy én ippeg az ellenkező irányba igyekszem. Aszongya: „Az istállóját magának, hát mér nem mondta?" Mondok, de az istállóját magának, hát mér nem kérdezte?

Ludas Matyi hírei

Vas Zoltán gazdasági főtanácsos tegnap délután izgatottan jelentette be a főkapitányság eltűnési osztályán. hogy a tojás napok óta eltünt rendes tartózkodási helyéről. A tojás eltűnése kínos feltűnést keltett városszerte, a Szabadság munkatársa vállakozott is rá. hogy 48 órán belül előkeríti. de csak kettőt sikerült megtalálnia, amit rögtön megevett lágyan, pohárban. A rendőrség nagy monstre razziát rendezett, de nem sikerült a tojást előállítania. Erre állítólag csak a tyúkok képesek.

•

Cippico pápai prelátus valutát síbolt és kémkedett. A letartóztatott prelátus azzal védekezik, hogy bűnét töredelmesen meggyónta és a demokráciaellenes összeesküvés céljaira rendszeresen áldozott.

•

Sóher Gyula fővárosi tisztviselő tegnap öngyilkosságot követett el. A szerencsétlen embernél ugyanis új gázórát szereltek fel, mire még az óra felszerelése előtt gyorsan kinyitotta a gázcsapot, s így sikerült még pausáléban meghalnia.

•

A „Munka hőse" címmel tüntette ki a kultuszminisztérium Szelid Oszkár fuvarozót, aki tizennégy egészséges gyermek létrehozásában mint apa tevékeny részt vett. Folyó hó 23-án, a fuvarosok székházában meleg ünneplésben részesítették a munka hősét, akit ebből az alkalomból barátai egy arany karórával és felesége egy újabb gyermekkel ajándékozott meg.

•

Mohó Dezső belvárosi kereskedő afeletti bánatában, hogy jövedelemtöbbletadót kell fizetnie, tegnap délután felakasztotta magát. Az életunt kereskedőt a besiető szomszédok még idejében levágták száz forint erejéig.

•

Nagy mulatság volt a mult héten a Népbíróságon. A Toll Péter nyilas főideológus beszédeiről készült hangfelvételeket játszották le. Különösen nagy sikere volt az „Az én nevem Alajos, a gyökerem talajos" kezdetű hanglemeznek.

•

A disszidált magyarok abból az alkalomból, hogy a magyar munkáspártok egyesültek, nagy gyászünnepséget rendeztek Amerikában. A megjelent előkelőségek: grófok, hercegek és sikkasztók, a gyász jeléül megtépdesték egymás bankbetéteit és egy-egy marék rágalmat szórtak a világ minden tája felé. Az ünnepségen megjelent Habsburg Ottó is, aki egész udvarát, sőt a Lichthófját is magával hozta.

•

A Moulin Rouge munkaversenyre hívta ki az Arizonát. Állítólag az év végére legalább napi száz tökrészeg embert fognak tudni előállítani. Azok a bárhölgyek, akik a fogyasztás ösztönzése terén nyujtanak kiváló teljesítményt, külön ösztöndíjban részesülnek.

Gádor Béla

Könnyű választás

— Ez így nem mehet tovább, Lajos. Nap-nap után részegen jössz haza. Egyszersmindenkorra választanod kell köztem és a kocsmázás között!

— Hagyjuk ezt holnapra, Malvinkám. Ma már késő van ahhoz, hogy visszamenjek a kocsmába.

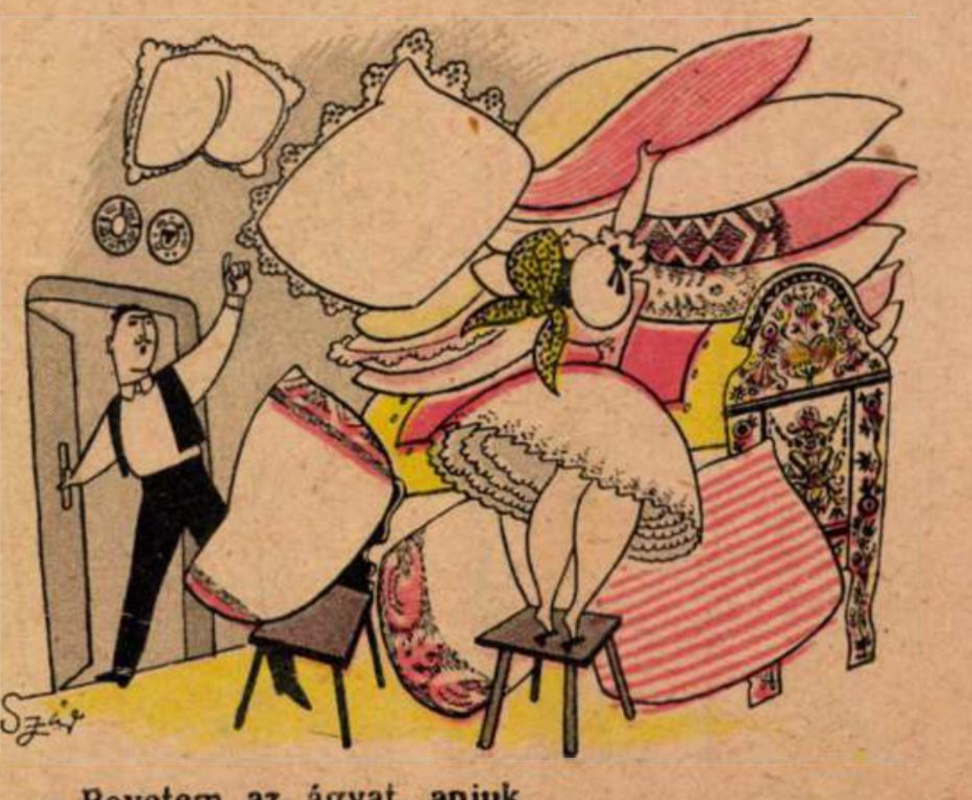
Még mindig Arisztid?

Arisztidtársadalmunk egyik utolsó példánya a napokban elment az orvoshoz. Az orvos mindenekelőtt a pulzusát nézte meg, azután így szólt:

— Gróf úr, az ön pulzusa nagyon lassan ver.

— Nem baj kérem — hangzott a válasz —, ráérek.

Mechanizált falu

— Bevetem az ágyat, apjuk.

— Ne erőlködj, anyjuk, mindjárt behozom a vetőgépet.

Nyugatnémetországot meghívták a párisi konferenciára

Német delegátus: Örülünk, hogy ismét Párisban lehetünk. Legutóbb nagyon jól éreztük magunkat itt.

Heves Ferenc:

Tőkés társ kerestetik

Halupka Aurél hirdetést tesz közzé, amely szerint nagyjelentőségű találmány finanszírozására ötvenezer forinttal tőkés társat keres. A hangzatos hirdetésre jelentkezik is egy pasas.

— Van ötvenezer forintja? — kérdi Halupka.

— Van — hangzik a válasz.

— Nagyszerű. Akkor már csak az van hátra, hogy feladunk egy hirdetést azzal, hogy ötvenezer forint tőkével komoly találmányt keresünk megvalósításra... Ha azután a szabadalom is megvan, hozzálátunk a találmány kihasználásához és a hasznot hármunk közt elosztjuk.

— Jó, jó — mondja a pasas kis tűnődés után —, ezek szerint én adom a pénzt, a feltaláló adja az ötletet, de tulajdonképpen mit csinál maga, hogy részesedni akar a jövedelemből?

— Hogyhogy mit csinálok — méltatlankodik Halupka —, hát csak kell valaki, aki a hasznot igazságosan elossza?

Itt a turistaszezon

— Bocsánatot kérek, ebbe a sátorba utalt be a központi lakáshivatal.

Tudja mit csinál

— Hová igyekszik, Kucsera úr?

— A Nyugatira. Holnap érkezik a feleségem és az anyósom Szolnokról.

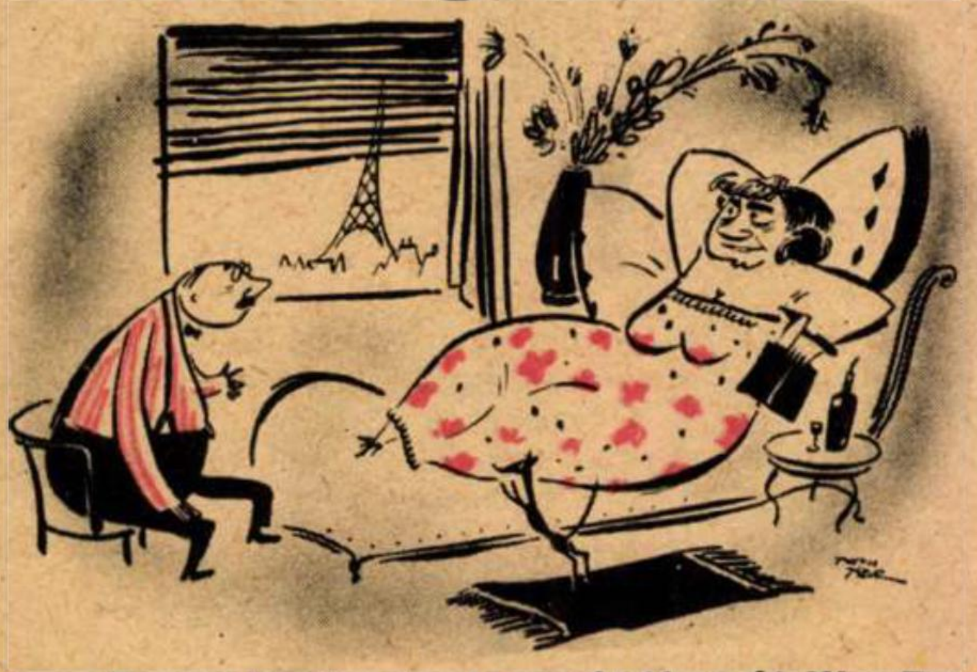
— Akkor miért ma megy már ki?

— Mert ma viszont a tigrisek és oroszlánok érkeznek Prágából az Állatkert részére...

— Na és?

— Gondoltam, veszek egy kis tréninget az ijedelemre.

A zsűritag beszámol

— És mondd, Maurice, hogy néz ki az új Miss Franciaország?

— Mit mondjak, drágám? A tiednél valamivel világosabb a haja.

Szegény Csaba

— Rossz bőrben vagy, Csaba.

— Nem csoda, Huba! Alig hogy fölszedek egy jó kis rémhírt, rögtön leadom.

Vasárnapra alkalmazzák a munkanélküli borbélyokat

— Mit csinál? Összevagdalja a képemet!

— Nem csoda kérem! Egy hét alatt az ember egészen kijön a gyakorlatból.

Nagy gond a vendégség

— Ma jön a hittérítő úr...

— De Zumbika, hogy férjen el szegény abban a kis lábosban?

Könnyű az aranyhalnak

A papagáj (irigyen): Neked jó, te kiröpülhetsz, fölötted nincs tető.

Dupla haszon

— A fejem is fáj, a fogam is hasogat, a torkom is lázas.

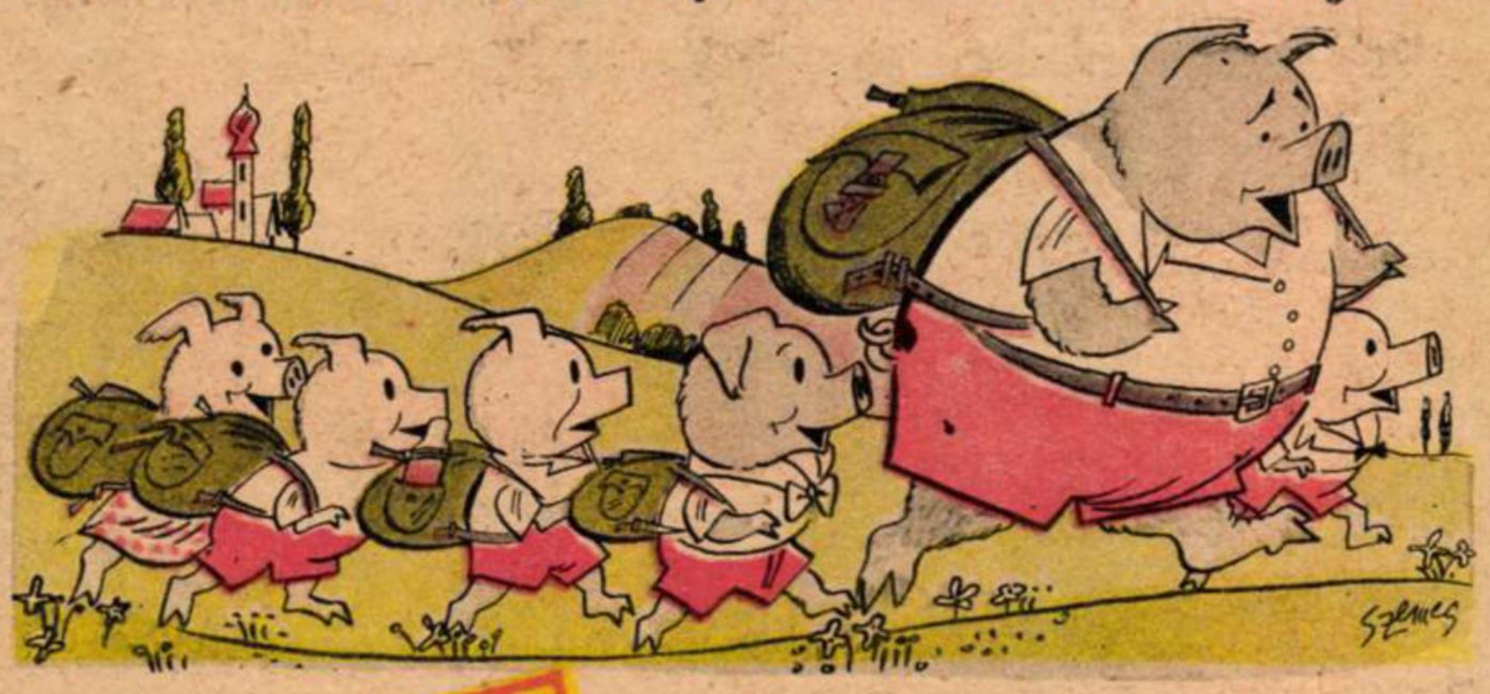
— Akkor magának direkt kifizetődik bevenni egy aszpirint.

A film oktat és nevel

— Na most itt állunk Hapsi, nem tudjuk kinyitni ezt a nyamvadt páncélszekrényt. Ugye mondtam apafej, hogy nézzük meg mégegyszer azt az amerikai filmet.

Sertésvándortörzstenyészetet állítanak föl

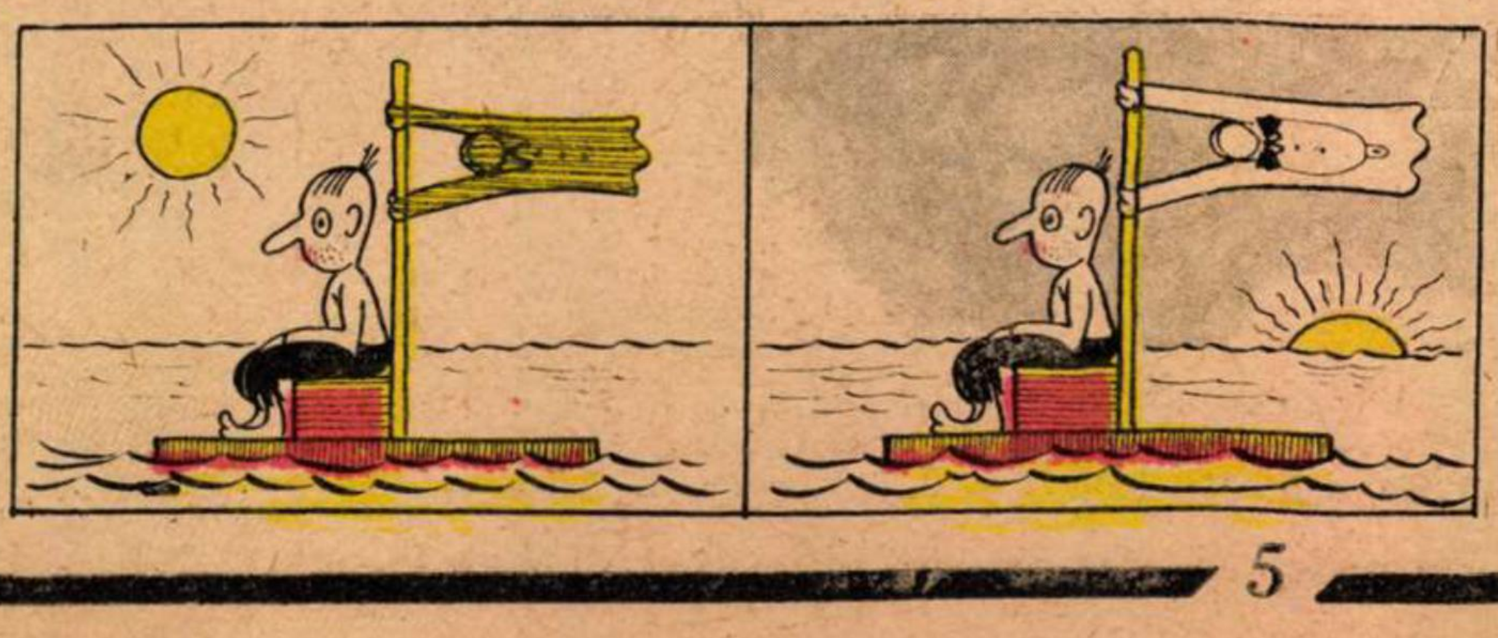

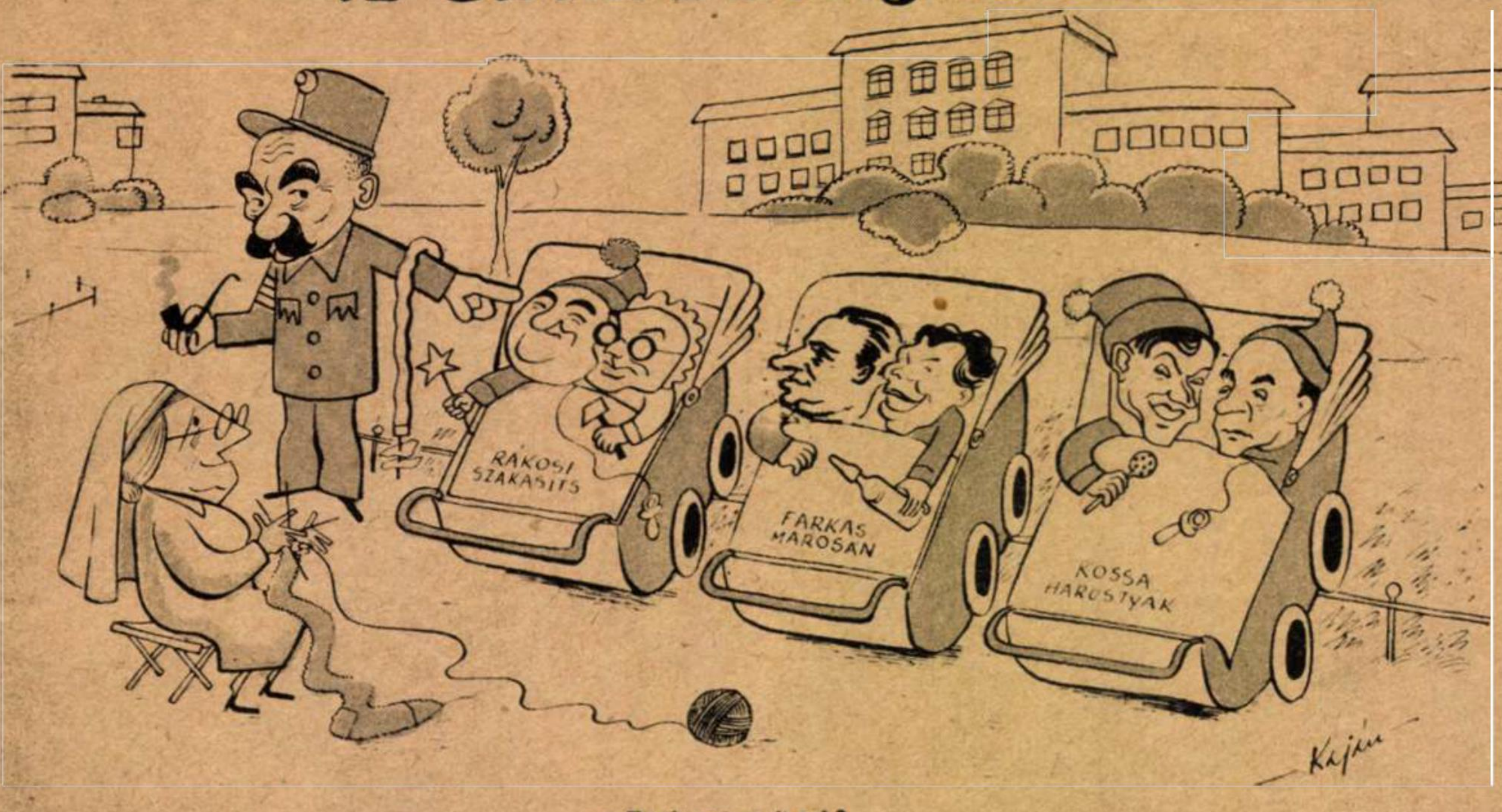
Emlékbe Samu bácsinak, aki rosszúl emlékezik.

(Krokodil, Moszkva)

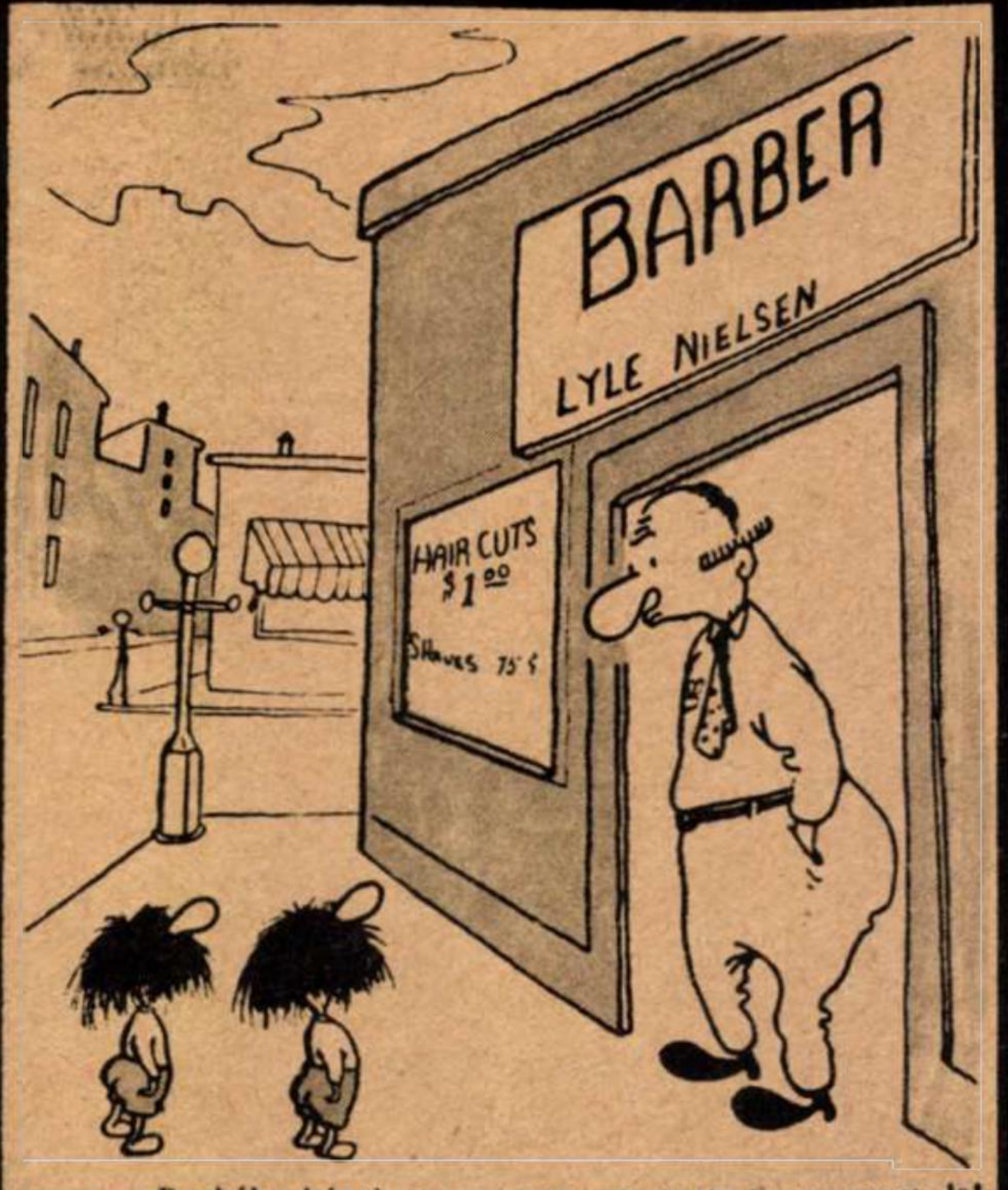
Nett ember

A Szabadság-téren

— Ezek mind ikrek?
— Nem, de kedvük van hozzá.

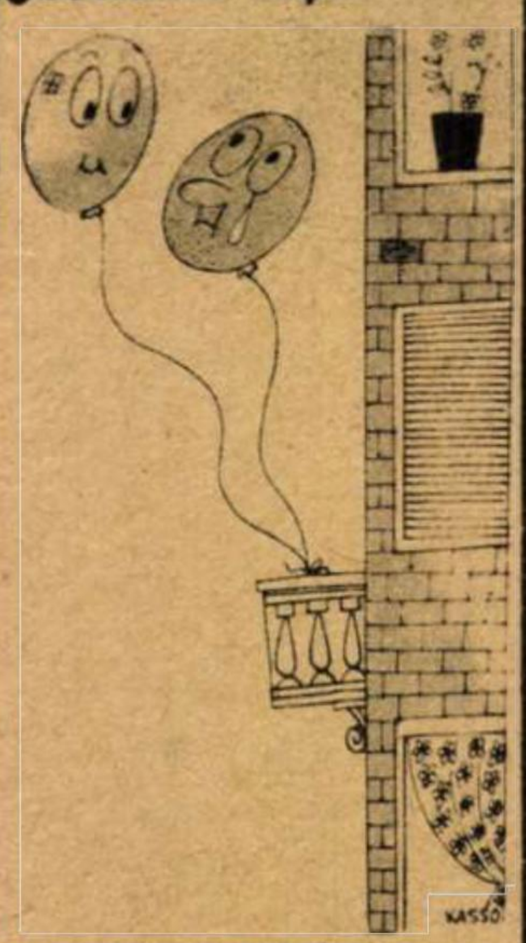

— Borbély bácsi, a papa kérdezteti, hogy nem lettek-e olcsóbbak az árai? (Punch, London)

Egy amerikai darab, amely tetszik a nézőknek, pedig rossz vége lesz

Szerelmes luftballon

— Ha nem hallgat meg, Gömbike, leugrom az emeletről.

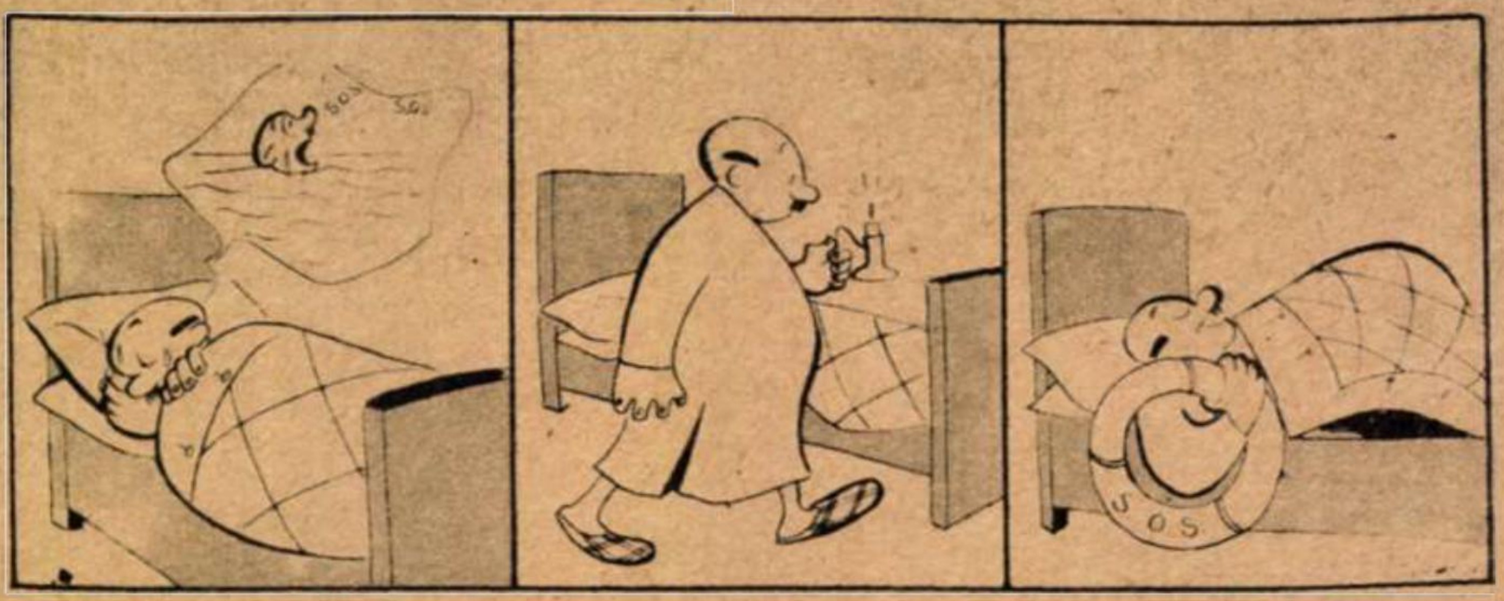
-o-

Önérzetes tyúk

— Tojást akarok.
— Csak a testemen keresztül!

Ovatos ember

Vadállatok az állatkertben

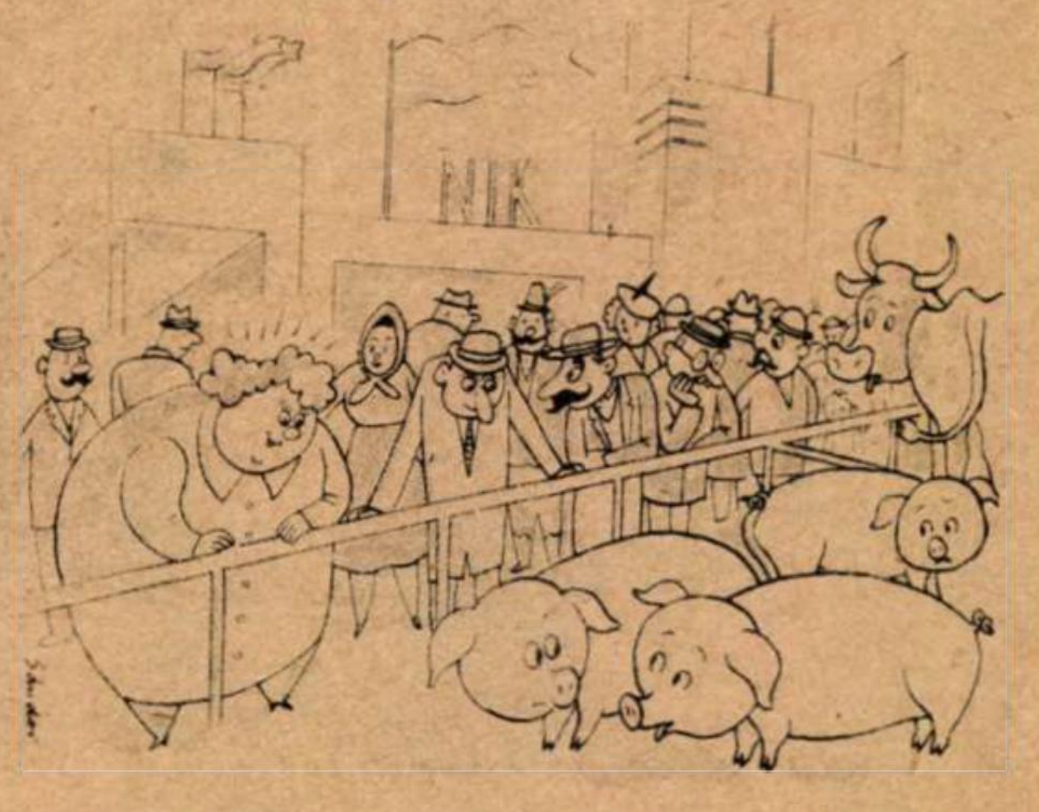
— Vigyázz, Leó, jönnek az emberek, ne menj közel a rácshoz!

Olcsó húsvéti tojásról gondoskodik a GF

Vas Zoltán ez ügyben tárgyal az illetékesekkel, akikben még van hajlandóság arra, hogy szem előtt tartsák a fogyasztók érdekeit.

A tenyészállatvásáron

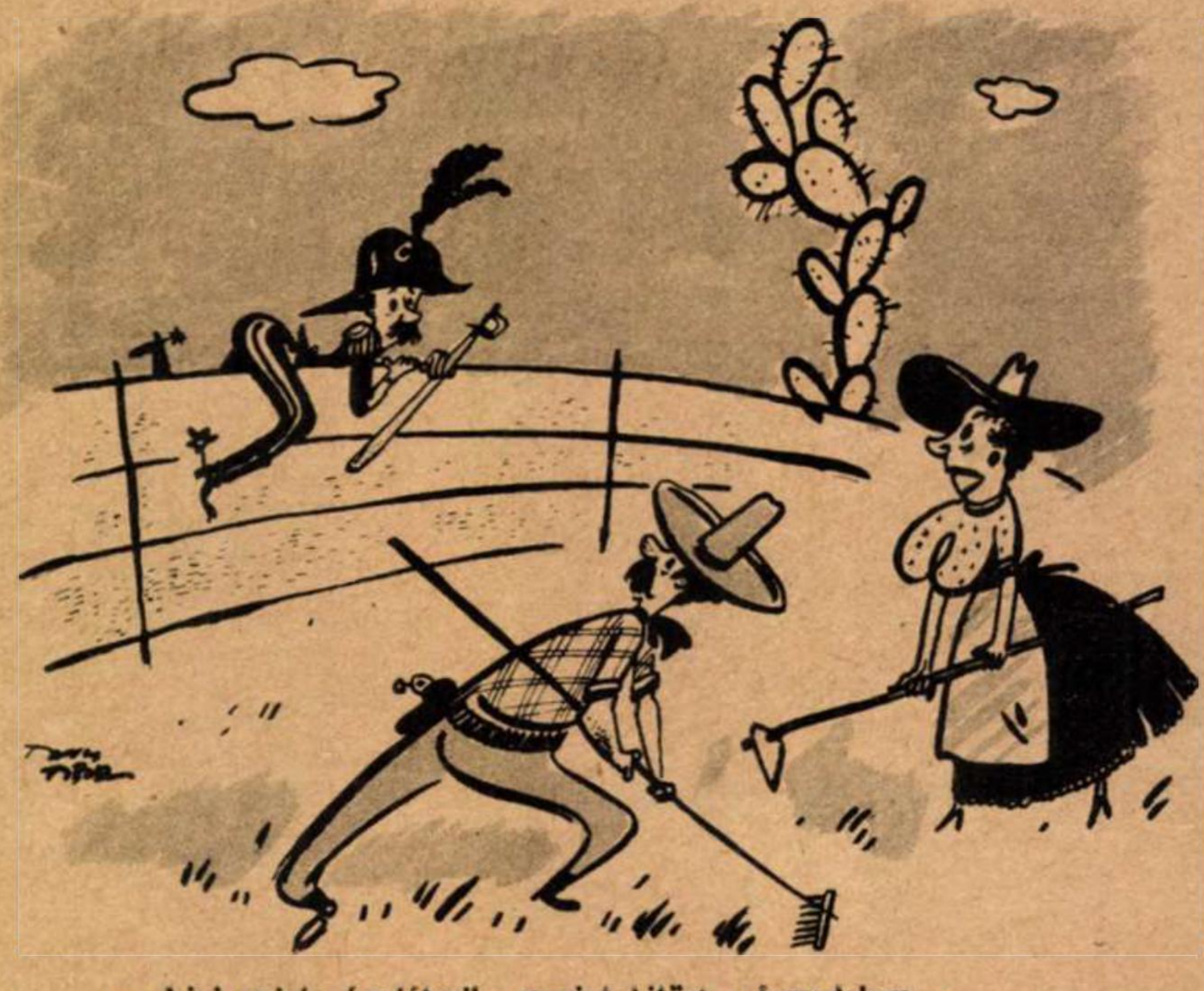
— Te Röfi, én megkérdem ettől a nénitől, hogy melyik vendéglőben eszi a moslékot, talán akkor megnyerjük az első díjat.

Szemléltető ábra

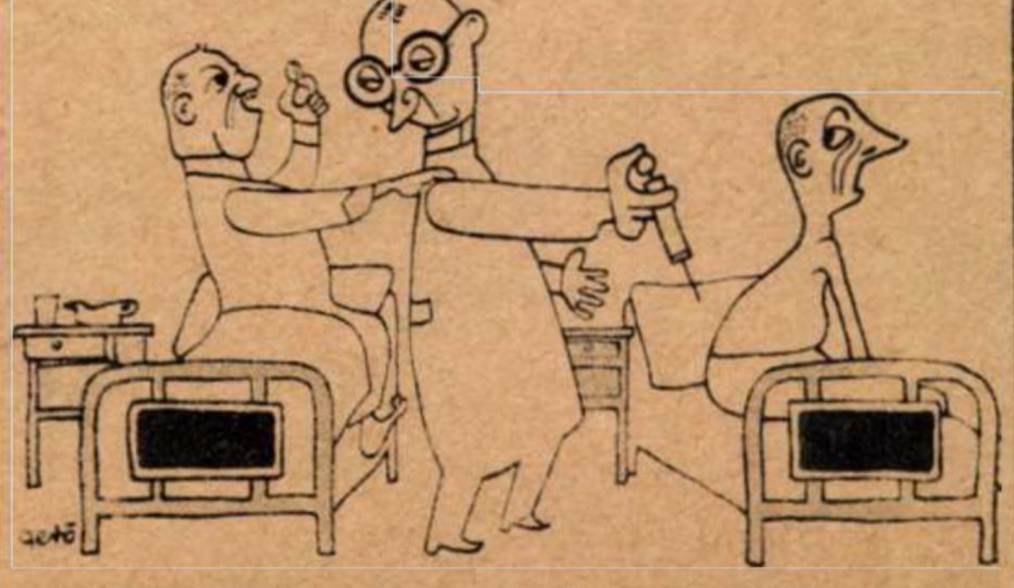
A Marshall-tervre épített európai ipar egyensúlya.

Csendélet Paraguayban

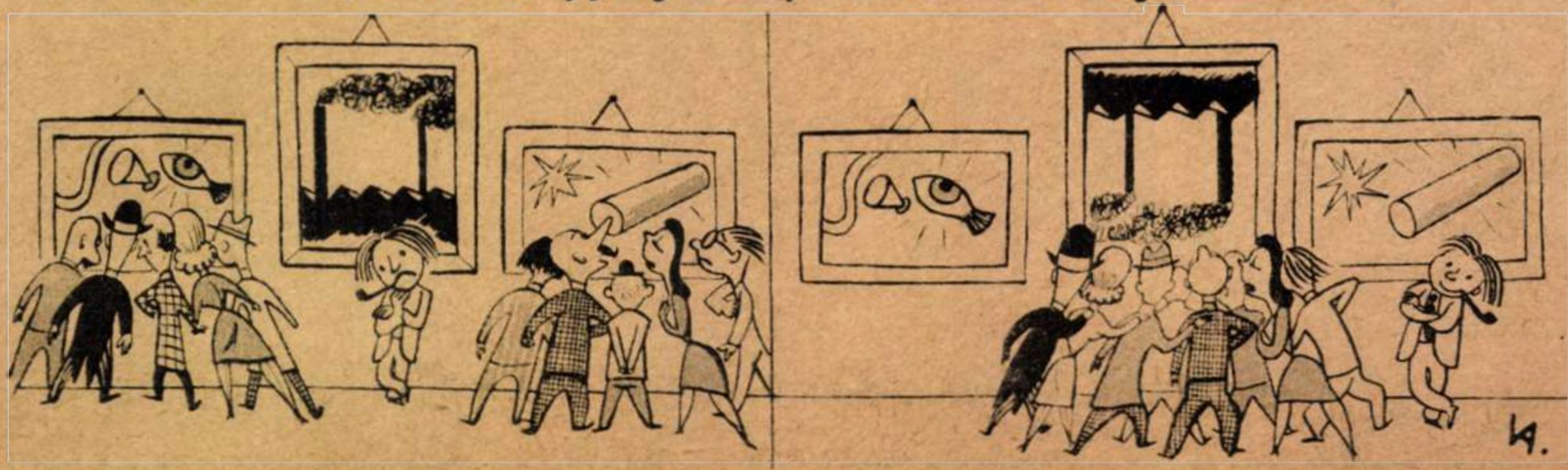
— Ajaj apjuk, úgylátszik, megint kitört a forradalom…

Szabad a sztreptomicinnel üzérkedni

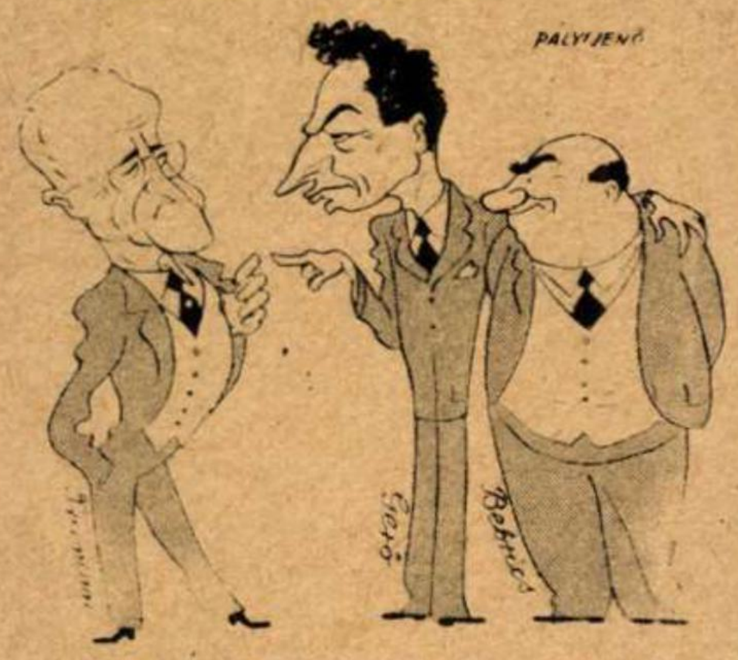

— Szurja belem, doktor úr, öt forinttal többet fizetek

Ravasz festő, avagy igazodjunk a közönség ízléséhez

Amerikai méretek

— Nálunk Magyarországon ötvenezer bányász dolgozik!
— Az is valami? Nálunk négyszázezer sztrájkol.

-o-

Odaát sincs másként

— Mancika, a csillagot is lehozom az égről magának...
— Ugyan Benő hogyjuk ezeket a földi dolgokat. Ha nekem csillag kell, leveszek egyet magamnak.

Magyarország — TOTO-ország!

Nekem az a nézetem, hogy az országgyűlésnek még ezen a héten ki kellene mondania: az ország ezentúl totoország legyen. Javaslatom indokául szíveskedem felhozni, hogy népünket ezeréves történelme folyamán még semmi sem mozgatta meg annyira, mint a toto — beleértve a tatárjárást, Budavár visszafoglalását és Horthy Miklós bevonulását is. Könnyű kiszámítani, hogy néhány hónap mulva hetenkint 20 millió totoszelvény fog beérkezni a postára, átlagosan tehát minden magyar 2 szelvénnyel fog pályázni. Hiába, totora termett nép vagyunk. Legyen országunk tehát totoország. S hogy mit értek ez alatt, megmondom.

Honunk népe ne foglalkozzék mással, csak totozzon. A tízmillió magyar fele tippeljen a futballmeccsekre, a másik fele nézze át a szelvényeket. A befolyt összegből a sport részére ne adjanak egy vasat se, ellenben tartsák el rajta azokat, akik nem részesülnek a heti nyereményekben. Egyetemekre, iskolákra semmi szükség, mert totozni még az analfabéták is tudnak. Könyvtárak, mozik, színházak megszüntetendők, mert elvonják a nép figyelmét a totoról. Ellenben kell:

1. Rendőrség, amely a totocsalókat kinyomozza és elfogja.
2. Börtön, ahova a totocsalókat bezárják.
3. Javítóintézet, ahová a tolvaj gyerekeket beadják, hogy onnan kikerülve, tisztességes totozói legyenek az országnak.
4. Ujságok, amelyek címlapon közlik, hogy mi volt a SOFAC—NYUKAC-meccs eredménye.
5. Tébolyda.
6. Húsz nagy nyomda, amely kizárólag totoszelvényt nyom.

Ipar, kereskedelem, földművelés szünjék meg. Mindent, ami kell, hozzunk be külföldről. Totozzék mindenki gátlás nélkül, mert toto kell a magyarnak.

Adót ne fizessünk, mert akkor miből tellenék totóra.

Ja igaz, azt úgysem fizetünk.

Tabi László

Idill Trizóniában

— Te, Sigfried, nekem úgy tünik, hogy mi el sem vesztettük ezt a háborút.

A kályha beszél

— Utálatos egy alak maga! Egész nap füstölög magában. Mi baja van tulajdonképpen?
— Még kérdezi? Maga piszkál állandóan!

A virtus az virtus

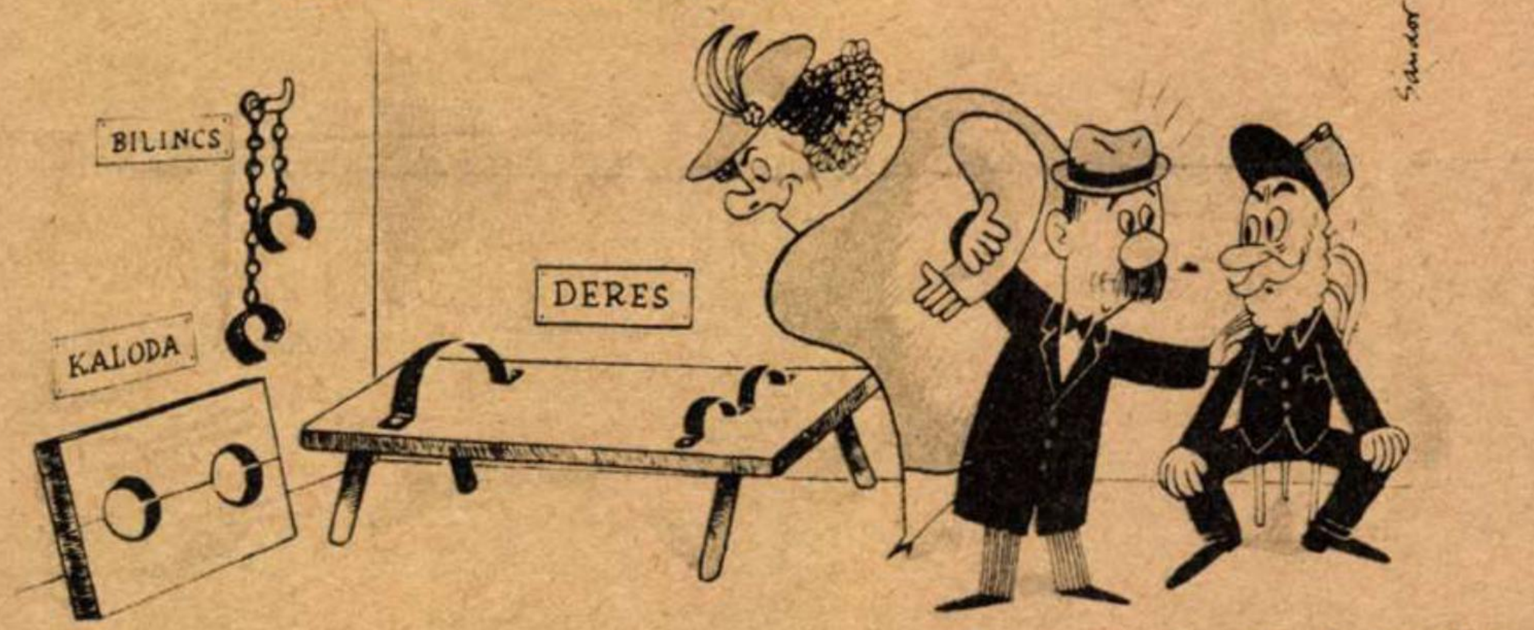
A volt főszolgabíró beül a barátjával a restibe. Fröccsözés közben azt mondja a barátja:
— Te, tegnap a fizetésnél egy nagyfröccsel kevesebbet mondtál be.
— Jó hogy szólsz — feleli a volt főszolgabíró — azt az egyet ma megiszom.

Taszilo gondjai

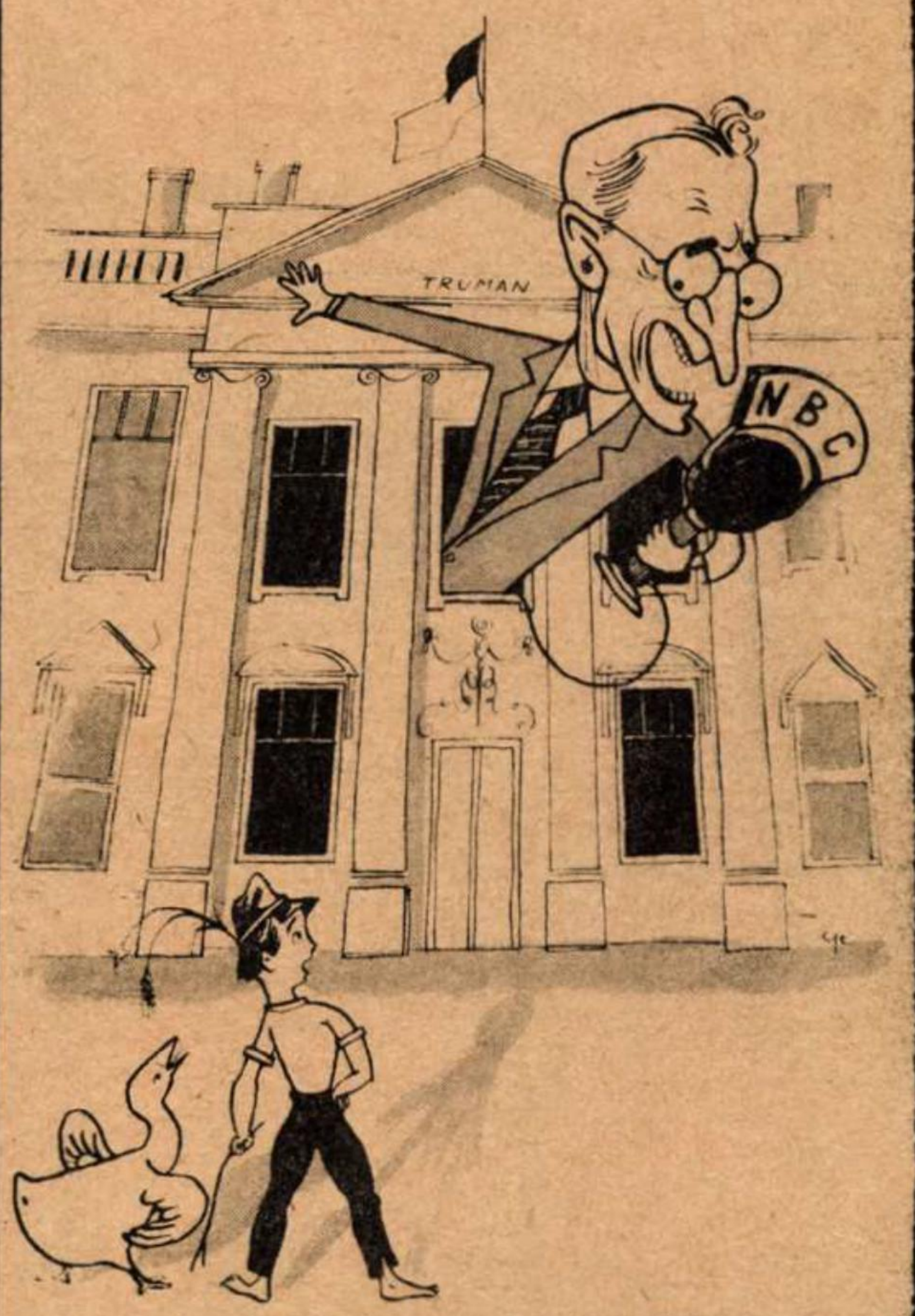
Taszilo megtekint egy nagy nyomdaüzemet és filozófikusan elgondolkozik.
— Istenem, úgy eltünődik az ember, ha Gutenberg nem találja fel a nyomdát, hány szedő lenne ma munka nélkül?

A 48-as kiállításon

— Mondja, teremőr úr, melyik teremben nincsenek ilyen veszedelmes tippek a feleségem számára?

A Truman-beszéd margójára

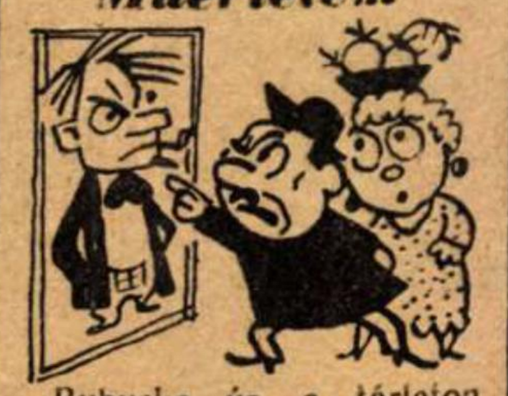
— Vigyázzon, Truman úr, ha ilyeneket mond, meg fog bukni.
— Na és ha nem mondok ilyeneket?

Pénzügyi zseni

Gugyerákot beidézik az adófelszólamlási bizottsághoz.
— Nem értjük magát Gugyerák úr. Négyszázötven forint jövedelmet vall be s közben háromszobás lakást bérel, autót tart, szobalányt és szakácsnőt fizet, angol nőrszőt fogad és a felesége már egy féléve nyaral a Mátrában.
Gugyerák széles mozdulatot tesz:
— Ezt csinálják utánam.

Műértelem

Bubuska úr a tárlaton egy önarckép előtt mereng.
— Látod milyen blőff ez, — fordul a feleségéhez. — Ezt a képet nem festhette az, akit ábrázol.
— Miből gondolod fiam?
— Az egyik kezében pipát szorongat, a másik kezét meg a zsebében tartja. Akkor hogyan festhetett?

Hidegrér

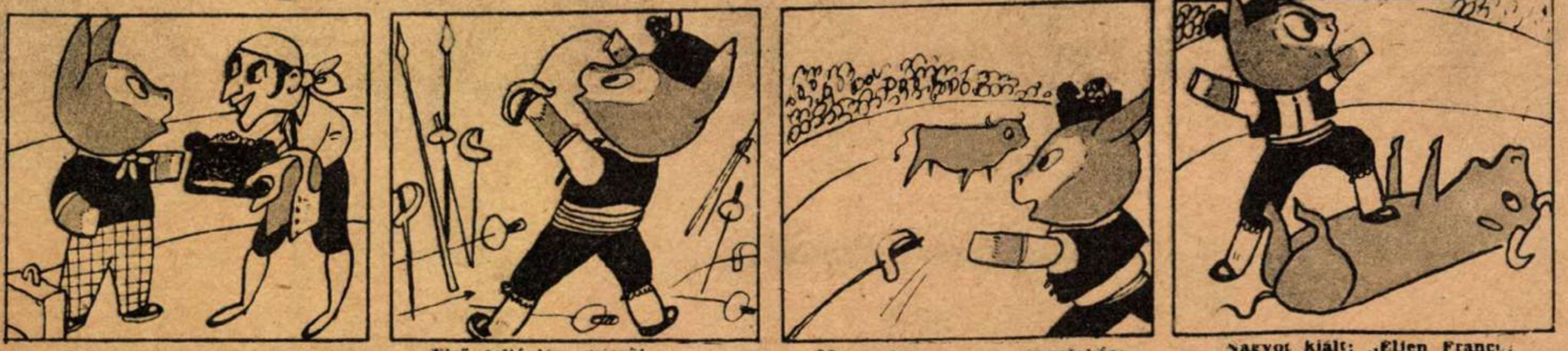
Szvicsek keresztülmegy a külváros legveszélyesebb sikátorán. A holdfénytől megvilágított romházak között egy rabló lép eléje és revolvert szegez a mellének:
— Pénzt vagy életet!
Szvicsek a zsebébe nyul és száraz hangon megkérdi:
— Tud egy tizesből visszaadni?

Munkáskultúrverseny

— Milyen erces hangja van, szaktárs.
— Na hallja? Én az ózdi vasgyárban dolgozom.

Kuksi Madridban

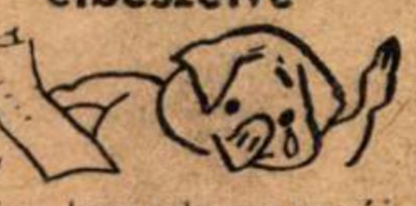
Kuksi, aki nem volt soha
Elrontója semmi jónak,
Elutazott Madridba és
Beállt ottan torerónak.

Első fellépésére készül.
Isten óvja a bikákat,
Mustrálgatja a kardokat
A spádákat és pikákat.

„Megvan!" — csap a homlokára
S már indul is tettrekészen,
„Bízzátok csak rám a bikát,
Kard nélkül is elintézem!"

Nagyot kiált: „Éljen Franco!
Spanyol király lesz belőle!"
Hallotta ezt szegény bika
És felfordult nyomban tőle.

Tragédia ólban elbeszélve

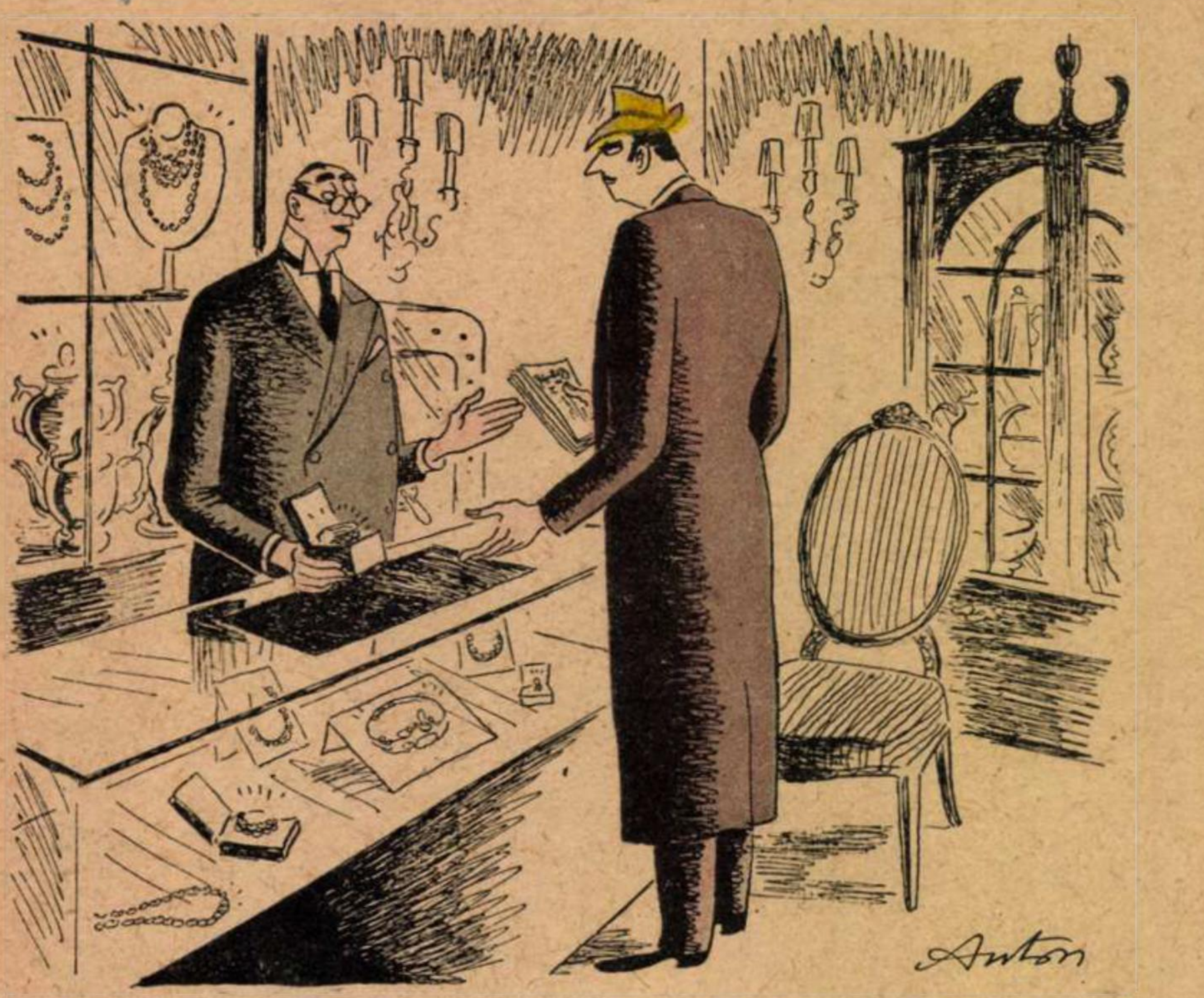

Egy koca olvassa az újságot. Egyszerre kétségbeesetten felsikolt.
— Mi történt? — rohan be rémülten a szomszédasszonya.
— Az áll az újságban, hogy eltünt a disznóhús!
— Azért kell így röfögni?
A koca felzokog:
— De nekem az az érzésem, hogy a férjem is az eltüntek között van!

Nyúlsonkát eszünk az idén?

Az óvatos ékszerész

Punch, February 11 194

— Most én azt fogom mondani egy, kettő, három. Amikor azt mondom három, abban a pillanatban ön átadja nekem a pénzt és én átadom önnek az ékszert.

A panamai kormányzat takarékoskodik!

Bevezetik a típus-beszédet

A leghosszabb beszéd négy perc

Panamai tudósítónk jelenti:

Panamában igen nagy gondot okoz a hosszú ideig tartó gyűlések kérdése. Részint a szónokok hangszálai sínylik meg a többórás beszédeket, részint a hallgatóság munkaidejéből hiányzik az eltöltött néhány óra. Az egyik panamai racionalizálási szakember tervei szerint most dolgozták ki a típus-beszéd intézményét. Munkatársunknak alkalma volt beszélgetést folytatni a típus-beszéd megalkotójával, aki a következőket mondotta:

— Minden beszédben szép számmal szerepelnek frázisok, amelyek szinesítik ugyan az előadást, de ugyanakkor rengeteg időt vesznek el. Kidolgoztam tehát az úgynevezett Frázis Zsebszótárt, amely a leggyakrabban használatos frázisokat sorolja fel ABC sorrendben. Ezek helyett a frázisok helyett a szónok csak egy betűt mond. Hogy példát is mondjak: nem azt mondja például, hogy „minden erőnket tömöríteni kell", hanem ehelyett csak annyit mond: T. Ezzel lerövidítjük a szónoklat idejét, a lapok viszont a papírtakarékossági szempontokból rövidebben hozhatják így a beszédeket.

Ezután betekintettünk a Frázis Szótárba.

„Sötét felhők tornyosulnak Panama egén" — kifejezés helyett csak ennyi mondandó: A. Rálépünk arra az útra, amely a boldogsághoz vezet: B, Minden eszközzel megtisztítjuk a panamai közéletet a panamáktól: O, Végetvetünk a protekciórendszernek: K, Megfelelő ember a megfelelő panamai helyekre: C, Hazánk virágzása kétségtelenül megkezdődött: Ö.

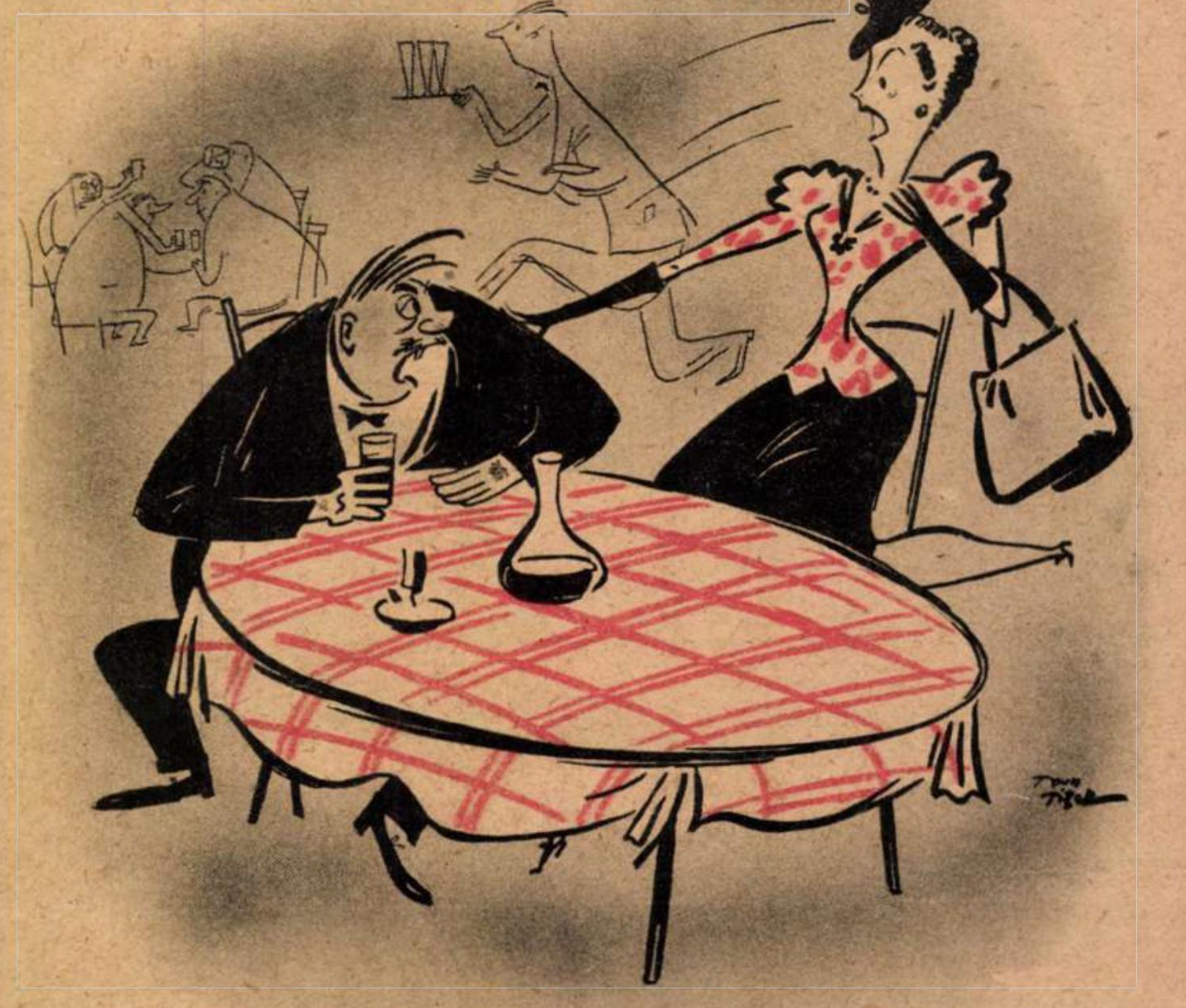
És így tovább, kétszáznegyven oldalon, valamenynyi ismert szóvirág. Informátorunk meghívott a típus-beszéd premierjére, amelyen a híres El Happol mondott gyujtóhatású nagy beszédet.

— Uraim, — mondotta a szónok — A, de rövidesen B. Igérem, hogy O és K. Akkor pedig C és ez azt jelenti, hogy Ö.

A közönség lázasan kereste a megfelelő betűk alatt a hozzájuk tartozó frázist és megtudta, hogy végetvetnek a protekciórendszernek és a panamáknak. A monstre nagy-gyűlés négy perc és tizenhat másodperc alatt ért véget, miáltal rengeteg idő szabadult fel a totozás céljaira.

Vajda Albert

Választékos visszautasítás

— Menjen innen maga közönséges, hatóságilag egészségügyi ellenőrzésre kötelezett eszpresszótöltelék!

Hogyan irhatunk jó cikkeket?

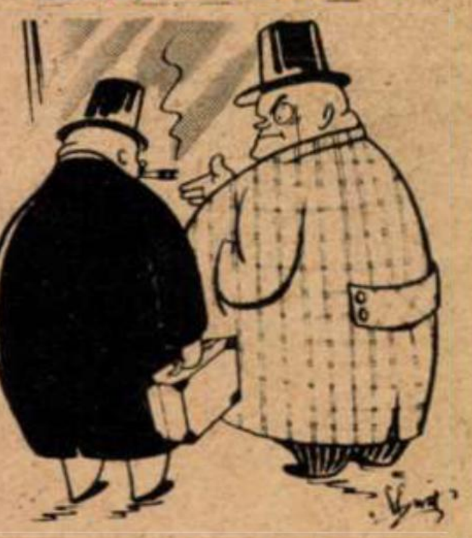
Mostanában egyre nő a tekintélyem irodalmi körökben, hiszen már négy versem jelent meg a Bivalybükkösdi Híradóban és egy nagyon komoly értekezésem „Hogyan köpjünk helyesen a Slézinger-féle pasztába" címen a fővárosi cipőpucolók évente egyszer megjelenő hetilapjában.

Miután egyre többen keresnek fel tanácsért, leghelyesebb, ha most a nyilvánosság előtt adom át módszeremet a tanulni vágyó írójelölteknek.

1. Vegyük a kezünkbe a tollat.
2. Miután ez megtörtént, írjunk betűket egymás mellé, úgy, hogy azokból mások számára is érthető szavak alakuljanak ki.
3. A „hogy" szócska egy mondatban elég, ha hétszer fordul elő,
4. Kerüljük a terjengősséget, térjünk rögtön a tárgyra. Tehát nem így kezdjük, hogy pl. „A lenge tavaszi zefir édesen zokogta a szférák zenéjére emlékeztető melódiáit, mikor Norbert és Eulália egymás finoman erezett kezeit fogva sétáltak lefelé a zöld mohával, kék nefelejcsekkel, sárga nárciszokkal, lila ibolyákkal és fehér palával borított hegyoldalon." Ez kerülendő, rögtön a tárgyra. pl.: „Midőn Bubuskáné elkezdi csalni a férjét, nagyot sikolt, mert észreveszi, hogy..." stb.
5. Az írásmű ilyetén képpen elkészülvén, arra is figyelemmel kell lennünk. hogy ötszáz ritkán gépelt flekknél (kéziratoldal) ne terjedjen többre.
6. A fenti szabályok szigorú szemmeltartásával készült kéziratot gondosan apró darabokra tépjük, a papírkosárba dobjuk és lemásoljuk Shaw egyik kevéssé ismert novelláját amelyet kellően felbélyegezve beküldünk a szerkesztőségbe.

Ordas Nándor

Bankárbánat

— Olvastad? Fenntartják a banktitkot!

— Késő, rólam már minden kiderült.

Megártott a hegyleve

János gazda felesége türelmetlenül várja haza a kocsmából az urát. Odaszól az Andris gyereknek:

— Nézzél csak ki fiam az utcára, nem jön-e már az édesapád?

A gyerek kiszalad és pár perc mulva lelkendezve rohan befelé:

— Édesanyám, gyün már.

— Melyik oldalon? — kérdezi aggódva az asszony.

— Mind a két oldalon.

Érv

Egyik híres írónknak azt mondta a napokban valaki:

— Mondja mester, miért ír maga olyan sokat? Naponta több ujságcikket, verset s hetilapokba cikkeket, drámát, vígjátékot, regényt. Higyje el, ez nem használ az írásai nívójának, ellenben árt a maga hírnevének.

— Nézze — felelte az író —, a jó Isten is rengeteg tökfilkót teremtett és mégsem romlott el miattuk a hírneve.

Derék asszony

Proccné kiszáll az autójából a vásárcsarnok előtt.

— Jé, mit csinálsz te itt? — szólítja meg a barátnője.

— Lovat veszek a cselédeimnek — feleli Proccné.

— Felháborító! Lovagolni akarnak a cselédeid?

— Tényleg felháborító, de nem lovagolni akarnak, hanem húst akarnak enni vasárnap, azért veszek nekik egy félkiló lovat...

Könnyű neki

— Én mindig Magyar cigarettát vásárolok és mondhatom, meg vagyok elégedve vele.

— Melyiket szívja?

— Azt nem mondtam, hogy szívom. Csak vásárolom.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA

Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó: ELEK LÁSZLÓ

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—362.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Ludas Matyi

Előfizetési ára 1 hónapra

Belföldön **2.80** forint

Külföldön **6.—** forint

Postatak. bef. lap. száma 5107

A Petőfi szobornál

— Tudod Zoltán, könnyű neki, ő már száz év mulva van...

Tavaszi túra

— Hahóóóó! Érzitek a tavasz üde lehelletét?

Sarokba állítjuk

Dinnyés Lajost, Mihályfi Ernőt és Ortutay Gyulát,

mert már egy éve léptek hivatalukba s a Ludas Matyi még nem tudott róluk semmi rosszat mondani.

